

இராமப்பிளை

புதிய பகுதி:

கல்லூரி மன்றம்

நாட்டுப் பாடல் விளக்கம்

—மக்கள் கவிமணி

வ. அ. இராசத்தினம்

—சிறுகதை

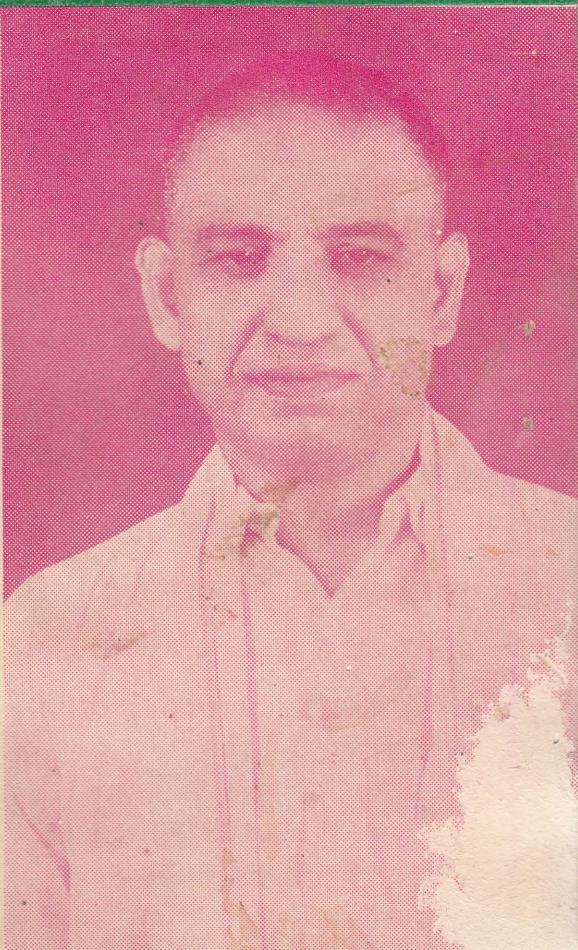

மீண்டும்

கொண்டோடு குப்பர்

மத்து:

*The origin of
Love and Hate*

நவம்பர்

1966

30 சதம்

செய்யது பீடி

தொலைபேசி: 78001

- ★ தரத்தில் தன்னிகரற்றது
- ★ தலைநகரிலே தலைசிறந்தது
- ★ தரணியெங்கும் புகழப்படுவது
- ★ எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பது
- ★ விற்பனையில் முன்னணியில் நிற்பது

செய்யது பீடி யே!

செய்யது பீடி குப்போ

192, பழைய சோனகத் தெரு, கொழும்பு-12.

இராம்பிறை

என்னிய எண்ணியாங்கு எஃதுப எண்ணியார்
தின்னிய ராகப் பெறின்.

மாலை 2

நவம்பர் 1966

4 2

இந்தப் பூவில் . . .

கல்லூரி மன்றம்	... 8
மக்கள் கவீமணி	... 17
கே. நாகலீங்கம்	... 25
வ. அ. இராசாத்தீனம்	... 26
கொண்டோடி சுப்பர்	... 34
மத்து	... 41
மக்கு மாலா	... 49
நேயர் கழுதம்	... 56
பதின்மூன்றும் பக்கம்	

சென்ற பூவை அலங்கரித்த
அட்டைப்படம் யாருடையது?

திர்வாக ஆசிரியர்:
எம். ஏ. ரஹ்மான்

தீங்கள் வெளியீடு

அலுவலகம்:

இளம்பிறை,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13
இலங்கை.

Office:

Hampirai,
231, Wolfendhal Street,
Colombo-13 (Ceylon).

இளம்பிறையில் வெளிவருங் கதை
கவிழுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும்
கற்பனையே. கட்டுரைகளில் வெளிவருங்
கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசியர்களே
பொறுப்பாளிகளாவர்.

நல்வரவு!

சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தின் நீதிபதியாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்பும் கலைப்பணி புரிந்து வரும் ஜனாப் பஷ்ர் அஹமது ஸயீத் இம்மாதம் 30-ம் திகதி இலங்கை வருகிறார். இலங்கை மூஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கமும் வேறு பல ஸ்தாபனங்களும் அவரை வரவேற்க ஒழுங்குகள் செய்து வருகின்றன. இங்கு இரண்டு வாரகாலம் தங்குவார். இலங்கையின் பலவேறு பாகங் களுக்கும் குறிப்பாக மூஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழும் கிழக் கிளங்கைக்கும் சென்று பார்வையிடுவார்.

ஜனாப் பஷ்ர் அஹமது ஸயீதை இக்காலத்து “ஸர். செய்யது அஹமது கான்” என்று கூறுவது மிகையன்று. இஸ்லாமியப் பெண்கள் உயர் படிப்புப் படித்து பட்டதாரிகளாக வரவேண்டும் என்று அவர் கண்ட கனவு நனவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னையில் ஒரு கோடி ரூபாய் பெறு மதியில் மினிரும் பெண்கள் கல்லூரியை 10 வருடங்களுக்கு முன் நிறுவினார். அவரது துணைவியார் ஜனாபா ஹாஜானி பாத்திமா அக்தார் பி. ஏ. இதன் முகாமையாளர் இருந்து பணி புரிகிறார். அண்மையில் சமார் ஒரு ஸ்டீம் ரூபாய் செலவில் இதில் ஒரு பள்ளிவாசலும் பெண்களுக்கென பிரத்தியேகமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இஸ்லாமியச் சூழலில் உள்ள இக்கல்லூரியில் 200-க்கு அதிகமான இஸ்லாமியப் பெண்கள் பட்டதாரி யில் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வகுப்புகளில் பயின்று வருகின்றனர். மானுகர் ஓய்வு நேர நிலையத்திற்கு இலங்கை உள்பட வேறு பல நாடு முன்பாக ஜனாப் பஷ்ர் அஹமது ஸி லூமுள்ள மாணவிகள் இங்கு பயில் ஸயீத் காணப்படுகின்றார்.

ஜனாப் பஷ்ர் அஹமது ஸயீத், அவரது துணைவியார், கல்லூரி பொருளாளர் ஜனாப் உபைதுவ்லா சாஹிப் ஆகியோர் கொண்ட இக்கலைக் குழுவை இலங்கை மூஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்க சார்பாக நல்வரவு கூறி வரவேற்கிறேன்.

ஹாபிஸ் செய்யிது அஹமது,
தலைவர், மூஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கம்.

‘என்பரி’ன் கண்டு பிடிப்புத் தெரியுமா?
சேர் சி. பி.யும் சேர் சி. வி.யும்;
ஆன் மாருட்ட வரலாறு!

கடைசிப் பக்கம் பார்க்கவும்.

முஸ்லிம்கள் முதுகில் கத்தி முனை!

வெல்லம் கசந்தது! கடல் நீர் இனித்தது!
மோர் சுட்டது! அவித்த மீன் துடித்தது!

இவற்றை நம்பத் தயாராக இருப்பவர்கள் கூட, ‘தமிழ் நாடகக் குழுத் தலைவர் நடுநிலைமை தவரூத நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளுகின்றார்’ என்பதை நம்பத் தயாராக இல்லை. எனவே நாழும் அவரிடம் அத்தகைய நேர்மையை எதிர்பார்க்கவில்லை. பல்கலைக் கழக போதனு பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அவரிடம் நாம் விவேகமான செயலை எதிர்பார்ப்பதிலே தவறில்லை. நேர்மையுடன் நடந்து கொள்ளுவதாகக் காட்டிக் கொள்ளுதல் விவேகத்தின்பாற்படும். அண்மையில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கை ஒழுங்கு செய்ததில், தமிழ் நாடகக் குழுத் தலைவர் விவேகத்துடன் நடந்து கொள்ள வில்லை. விவேகந்தான் இல்லையாயினும், ‘அது எனக்கு இல்லை’ என்று இவ்வளவு பகிரங்கமாகக் காட்டிக் கொள்ள ஒரு பாமரன் கூடக் கூசவான்.

நமது குற்றச் சாட்டு வெற்றுரையல்ல என்பதற்கு பதச் சோறு போன்று ஒரு கேள்வி கேட்கலாம்.

‘நாட்டுக் கூத்தைப் பேணி வளர்க்கும் மட்டக்களப்பி விருந்து அதைப் பற்றிப் பேச ஒரு நாடகக் கலைஞர்களைக்க வில்லையா? மட்டக்களப்புக் குரலாகக் கலந்து கொண்டவர் வரலாற்று நாடகம் எழுதுதல் பற்றிப் பேசுவதற்கு என்ன தகைமை பெற்றார்? நாவலுக்கும் நாடகத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாது, அந்தத் ‘தவ்வல்’ பேசியது கருத்துரையா? நாடகத்துறையில் பாடசாலை நாடகம் ஒரு தனிப் பிரிவாக இவ்வாண்டில் அமைந்ததால், அடுத்த ஆண்டில் அடுப்படி நாடகம், தெருவோர நாடகம், அலுவலக நாடகம், விளையாட்டு மைதான நாடகம் போன்ற பல உட்பிரிவுகள் தோற்றுவிக்கப்படுமா?...’ இவ்வாறு நாடகற்றந்த நாடகக் கலைஞர்கள் கேட்கும் ஒராயிரம் கேள்விகளுள் ஒன்றை நாம் நமது கேள்வியாகக் கேட்க விரும்பவில்லை.

இலங்கைக் கலைக் கழகத்தின் தமிழ் நாடகப் பிரிவை ஆயுட்காலக் குத்தகை எடுத்துள்ளதுடன், இலங்கை சாகித்திய மண்டலத் தமிழ் நாடகக் குழுவையும் ‘நி�ந்தகம்’மாகப் பெற்றுள்ள நாடகக் குழுத் தலைவரிடம் நாம் கேட்கும் பதச் சோற்றுக் கேள்வி இது தான்:

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டு வாழும் ஈழத்தவரேயான எட்டு இலட்சம் மூஸ்லிம் மக்களுள் நாடரிந்த நாடக ஆசிரியர்கள் - நாடகக் கலைஞர்களும் இருப்பதுடன், கடந்த ஒரு

தசாப்தத்தில் மேடை நாடகங்களுக்கும், வானேவி நாடகங்களுக்கும் புதிய வீறும் வீசும் ஊட்டினர்களென்ற உண்மை குன்றென நியிர்ந்து நிற்க, இலங்கை வானேவியில் முதலாவது சரித்திரத் தொடர் நாடகத்தை ஒவிபரப்பிய சாதனை கூர்நுனிக் கோபுரமாக நிற்க, அவர்களுள் கலந்து கொள்ளத் தகுந்த தசையையர் ஒருவர் தானும் இல்லையென அவர் நினைக்கின்றா?

இந்தக் கேள்விக்கான வினாயைத் தருவிக்கும் கிளைக் கேள்வி கள் இரண்டு:

மூலவிம் பெருமக்கள் நாடகக் கலைக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிவரும் அருந் தொண்டினை அவர் அறியவில்லையா? அன்றேல், தற்பொழுது நிலவும் அரசியற் காரணங்களுக்காக அவர்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்ற திட்டமிட்ட செயலா?

இன்னேரு வழியில்:

தகைமயின்மையா? நேர்மையின்மையா?

காரணம் எதுவாகவும் இருக்கட்டும். விளைவு இதுதான்:

சாந்தி வழியையும், சகோதரத்துவத்தையும் நம்பும் இல்லாமியர்கள் தமிழ் பேசும் இன்னேர் இன்தினை தாம் புறக்கணிக்கப்படுவதையும், அவமதிக்கப்படுவதையும் மன்னிக்க மாட்டார்கள். இஃது ஒரு சிறு சம்பவமாகத் தோன்றலாம். '1948-இல் மலைநாட்டுத் தமிழரைக் குத்திய குத்தியின் முனை, இப்பொழுது மூஸ்லிம்கள் மீது திருப்பப்பட்டுள்ளதா?' என்று குழுறும் உள்ளங்களின் கருத்தைப் பொறிப்பதை 'இளம்பினநை' தன் கடமைகளுள் ஒன்றாகக் கருதுகின்றது.

ஜனநாயகம் பற்றி நேரு!

(14-11-89--27-5-64)

“**ஜனநாயகம் என்பது சமாதானமுறைகளில், பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முயலுதல் என்கிற அர்த்தத்தையே எனக்குத் தருகின்றது. தனி யொருவனுக்குத் தன் நிலையை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளுஞ் சந்தர்ப்பத்தை ஜனநாயகம் அளிக்கின்றது. அத்தகைய சந்தர்ப்பம் ஒவ்வொருவனும் தான் விரும்பியதைச் செய்யும் அராஜக நிலை எனப் பொருள் படமாட்டாது. நாங்கள் நிச்சயமாக ஜனநாயக வழியை ஏற்றுள்ளோம். ஏனெனில், நமது அரசியல் யாப்புமூறையிற் சாற்றப்பட்டுள்ளதைப் போன்று, தனி நபர்ச் சுதந்திரத்திற்கு நாம் அதிகம் மதிப்புக் கொடுக்கின்றோம்; .. ஏனெனில், மனிதனிலுள்ள சிருத்திய திறனும், தீர் உள்பாங்கும் வளரவு வேண்டுமென விரும்புகின்றோம் .. நமது வாழ்க்கைத் தரம் உயர் வேண்டுமென விரும்புகின்றோம்... ஆனால், அதற்காகக் காலங் காலமாக மனிதனை உண்ணத்தப்படுத்திய வாழ்க்கையின்நுண்ணிய அம்சங்களை விலையாகச் செலுத்த முடியாது: ஜனநாயகம் என்பது தேர்தல்களைப் பற்றிய விசாரணை மட்டுமல்ல...”**

இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆண்டு விழா
5-10-66 இல் கொழும்பு ஸாகிராக் கல் ஹாரி மண்டபத்தில் நடை
பெற்றது. இலங்கையின் பலபாகங்களிலுமிருந்தும் இ. மு. எ.
சங்க உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். புதிய தத்தியோ
கத்தர் தெரிவு ஏகமனதாக நடைபெற்றது. புதிய தலைவராக
ஹாபில் எம். கே. செய்யிது அஹமது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
துணைத்தலைவர்கள்: எம். ஏ. எம். சுக்ரி. எம். ஏ. ரஹ்மான்,
எம். லி. எம். ஸூபைர். எஸ். எம். ஏ. ஜிப்பார். இனைச் செய
லாளர்கள்: யூ. எல். தாலுத். ஏ. எச். எம். அஸ்வர். பொரு
ளாளர்: ஜே. எம். காசிம். ஜவர் செயற்குழு உறுப்பினர்களாகத்
தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

புதிய தலைவர்

இந்தப் 'பூ' வின் அட்டையை அலங்கரிக்கும் ஹாபில் செய்யிது அஹமது அவர்கள் சிறு வயது முதலே அரசியல்-எழுத்து-கலை ஆகிய துறைகளிலே ஈடுபட்டார். தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியிலும், நெல்லீ ஜில்லா போர்டிலும் அங்கத்தவராக இருந்த காலத்தில் ராஜாஜி, டாக்டர் சுப்ராயன் ஆகியோருடன் நெருக்கிப் பழகவும், காங்கிரி, நேருஜி போன்றேரைச் சந்திக்கவும் கூயப்புப் பெற்றவர். வாண்புக்கு கால்பட்டணம் என்னும் இவரது நூல்கள் அரிய ஆய்வு நூலாகும். தமிழில் மட்டுமல்ல, ஆங்கிலத்திலும் எழுதும் வன்மையுள்ளவர்.

An Arab King of Pandya (பாண்டிய நாட்டின் அரபு வேந்தர்) என்ற இவரது ஆங்கில ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையைச் சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் ஹிந்து (Hindu) என்னும் பிரபல தினசரி விரும்பிப் பிரசரித்தது. **Scientific Farming** என்னும் பத்திரிகையை ஆங்கிலம்-சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும், விஞ்ஞானப் பண்ணை என்னும் பத்திரிகை யைத் தமிழிலும் நடாத்தியதோடு ஆங்கிலம்-தமிழ் ஆகிய பகுதிகளுக்கு இவரே பொறுப்பாசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். எழுத்தாளரும் - ஆராய்ச்சியாளரும் - வர் தத்தகருமான ஹாபில் அவர்கள், சிறந்த பேச்சாளருமாவர். இத்தகைய ஒரு பெரியார் முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை பெருமைக்குரியதாகும்.

பிரிவுப்பாரம்

இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினரும், முஸ்லிம் கவிஞருமான வழுத்தார் ஓளியேந்தி (ஜனப் நூர் முகம் மது) அவர்கள் தாய்கள் செல்வதை முன்னிட்டு ஒரு பிரிவை சாரம் நடைபெற்றது. இ. மு. எ. சங்கத்தின் ஆண்டு விழா இறுதி நிகழ்ச்சியாக இஃது அமைந்தது. சங்கத்தின் புதிய தலைவர் ஹாபில் எம். கே. செய்யிது அஹமது தலைமை தாங்கினார்கள். ஜனப்கள் எம். கே. எம். அபுபக்ர, எம். ஏ. ரஹ்மான், எம். ஏ. எம். சுக்ரி, இரா. சிவலிங்கம், ஏ. இளஞ்செழியன், மற்றும் பலர் கவிஞரின் சிறப்பையும், கவிதா ஆற்றலையும் ஆய்ந்து கூறினார்கள். பலீஸ் காரியப்பர் பாமாலை சூட்டினார். கவிஞர் வழுத்தார் ஓளியேந்தியின் நன்றியுடன் இனிது நிறைவேற்றது.

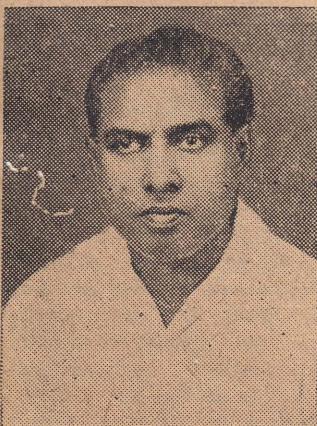
நூல் அரங்கேற்றமும்

4திய உத்தியோகத்தர்களுடனும், புதிய வேகத்துடனும் நற்பணி இயற்றத் தொடங்கியுள்ள மூஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கம் கடந்த 15-10-66 இல் கொழும்பு ஹூட்டல் தப்ரபேனில் சிறப்பான முறையில் 'நூல் அரங்கேற்றமும், பாராட்டு விழாவும்' என்ற விழாவை நடாத்தியது. பழைமைக்கும் இனைய சமுதாயத்திற்கும் பாலமிடுவதாகவும், பல் துறையிலும் முன்னணியில் நிற்பவர்களை ஒன்று சேர்ப்பதாகவும் இவ்விழா அமைந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

நூல் அரங்கேற்றம் கிருஷ்ணத்துடன் ஆரம்பமாகியது. அரங்கேற்றப்பட்ட நூல் 'இறைதூதர் இன்றேல்', என்பதாகும். வக்ஞே விலுள்ள நத்வததுல் உலமா அரபிக் கல்லூரியின் அதிபரான அபுல் ஹஸன் அலீ நத்வி இதன் ஆங்கில முதனுவின் ஆசிரியராவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழக அரபு விரிவுரையாளர் ஜனப் எம். ஏ. எம். சுக்ரி இதனை அழகிய வகையில் தமிழாக்கியுள்ளார். இது மூஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முதலாவது வெளியீடாகும். வரவேற்புரையைச் சங்க இனைச் செயலாளர் யூ. எல். தாலுத்தும், பதிப்புரையை சங்க உப தலைவர் எம். ஏ. ரஹ்மானும், வெளியீட்டுரையை எஸ். எம். கமாலதீனும், ஆய்வுரைகளை மாவட்ட நீதிபதிகள் எ. எம். அமீன், எம். எம். அப்துல் காதர் ஆகியோரும் நிகழ்த்தினார்கள். நூலாசிரியர் எம். ஏ. எம். சுக்ரி பதிலுரை வழங்கினார். கொரவ தொழில் வீட்டமைப்பு அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம். எச். முஹம்மது மேற்படி நூலை வெளியீட்டு வைக்க, அஹதியா இயக்கத் தலைவர் ஸலீம் ஹாஜி யார் முதற் பிரதியை வாங்கினார்.

'இளம்பிறையின் முதலாவது 'பூ'வை அணி செய்தது கவிஞர் அப்துல் காதிர் பெப்பை அவர்களுடைய கவிதையாகும். நாடற்றிந்த அவரது கவிதாசக்தியை, அவர் அன்மையில் இயற்றியுள்ள 'நூபாய்யாத்' என்னுங் கவிதை நூலுக்கு ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலம் பரிசுள்ளதுக் கொரவித் துள்ளது. சம காலக் கவிதை முயற்சியின் சாதனையைப் பாராட்டும் முகமாகப் பாராட்டு விழா நடைபெற்றது. சங்கப் பொருளாளர் ஜே. எம். காஸிம் அறிமுகவரையும், அல்ஹாஜ் எ. எம். எ. அலீஸ், எம். எம். உவைஸ், ஏ. எல். எம். கியாஸ் ஆகியோர் பாராட்டுரைகளையும், எம். எம். ஸாபைர் பாமாலையையும் வழங்கினார்கள். கவிஞர் அப்துல் காதிர் பெப்பை பதிலுரை கூறினார். சங்க இனைச் செயலாளர் ஏ. எச். எம். அஸ்வரின் நன்றியுரையுடன் விழா இனிது நிறைவற்றது.

அப்துல் காதிர் பெப்பை

பாராட்டு விழாவும்

1. கெளரவ
தொழில், வேலை
வசதி, வீடு
மைப்பு அமைச்
சர் அல்ஹாஜ்
எம். எச். முஹம்
மது நூலை வெளி
யிட்டு வைத்துப்
பேசுகின்றார்.

2. இளம்பிறை
ஆசிரியர் எம். ஏ.
ரஹ்மான் பதிப்
புரை நிகழ்த்து
கின்றார். வல
மிருந்து இடம்:
அமைச்சர் எம்.
எச். முஹம் மது,
அல்ஹாஜ் எ.
எம். எ. அலீஸ்,
ஹாபில் எம்.
கே. செய்யிது
அஹமது, மாவ
ட்ட நீதிபதி ஏ.
எம். அமீன்.

3. அமைச்சரிட
மிருந்து ஸலீம்
ஹாஜி யார்
நூலின் முதற்
பிரதியை வாங்
குகின்றார். சங்
கத் தலைவர்
ஹாபில் மத்தி
யில் காணப்படு
கின்றார்.

இதில் என்ன தவறு?

பாடுகிறவைனெப் பார்த்து ஏன் பாட்டாளி என்றழைக்கக் கூடாது?
கூட்டுகிறவைனெப் பார்த்து ஏன் கூட்டாளி என்றழைக்கக் கூடாது?

கல்லூரி மன்றம்

அதிபரின் செய்தி

‘இளம்பிறை’ புதிய பார்வையுடனும், தொண்டுணர்ச்சியுடனும் இலக்கியப் பணி இயற்றி வருதலை ஈழத்துத் தமிழ் அபிமானிகள் நன்கரிவர். தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பொதுவான சேவை செய்யும் அதே வேளையில், முஸ்லிம் எழுத்து முயற்சி களுக்குச் சிறப்பிடங்கொடுத்து ஊக்குவித்தல் ‘இளம்பிறை’யின் தனிப்பாதையாக அமைந்துள்ளது. இது வரவேற்கத்தக்க நற்றேண்டாகும்.

விற்பனை வசதுகளை மனத்திற் கொள்ளாது, மாணுக்கர் உள்ளங்களைப் பழுது படுத்துஞ் சினிமாப் பகுதிகளை அறவே நீக்கி, இளைய சமுதாயத்தின் ஆற்றல் எழுச்சிகளுக்கு ஊக்கமும் உருவமும் ஊட்டும் வகையிற் பல புதிய அம்சங்களை ‘இளம்பிறை’ காலத்திற்குக் காலம் அறிமுகப்படுத்தி வந்துள்ளது. அத்தகைய ஓர் அம்சமாக ‘கல்லூரி மன்றம்’ என்ற இந்தப் புதிய பகுதியை ‘இளம்பிறை’யின் இரண்டாவது மாலையின் இரண்டாவது ‘பூ’ வில் ஆரம்பிப்பதை அறிந்து மகிழ்ந்தேன. இப்புதிய பகுதி, காத்தான்குடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திற் பயிலும் மாணுக கரின் இலக்கியப் படைப்புக்களுடன் ஆரம்பமாவதில், மேற்படி வித்தியாலயத்தலைவர் என்ற வகையிற் பேருவகை அடைகின்றேன். ‘இளம்பிறை’ நிர்வாகத்தினருக்கு நமது வாழ்த்துக்கள்.

ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர்,
அதிபர்.

காத்தான்குடி மத்திய மகாவித்தியாலய அதிபர்

ஐஞ்சல் ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர் அவர்கள் ‘இளம்பிறை’ வாசகர்களுக்குப் புதியவரல்லர். பெருங்காப்பியங்கள் பற்றிய சொற்பொழிவுத் தொடரில், அவர் சீறுப்புராணம் பற்றி ஆற்றிய சொற்பொழிவு இடம் பெற்றது. மேற்படி சொற்பொழிவு தமிழ்நூர்களின் ஒருமுகப் பாராட்டுலைப் பெற்றது. தமிழை முறையாகப் பயின்று, முறையாக எழுதும் பெற்றியான ஐஞ்சல் அப்துல்காதிர் அவர்களை அதிபராகக் கொண்டுள்ள காத்தான்குடி மத்திய மகாவித்தியாலய மாணுக்கருடைய இலக்கியப் படைப்புகளுடன் கல்லூரி மன்றம் என்னும் இப்புதிய பகுதியை ‘இளம்பிறை’ வாசகர்களுக்கு அளிப்பதில் நாம் மகிழ்கின்றேம்.

ஆ-ர்.

‘கல்லூரி மன்றம்’ பகுதிக்கு விஷயதானம் செய்ய விரும்பும் பாடசாலை அதிபர்கள் கவனிக்கவும். உங்கள் பாடசாலையிலுள்ள மூன்று சிரேஷ்ட மாணுக்கருடைய விஷயதானங்களையும் அவர்களுடைய புகைப்படங்களையும் அனுப்பி வைக்கவும். விடயங்கள் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது. அத்துடன், அதிபர் தமது புகைப்படங்களையும் ஒரு சிறு ஆசிச் செய்தியையும் அவற்றுடன் அனுப்பி உதவுக.

இனம்பிறையின் முதலாவது பூவிலே, 'வளரும் பயிர்' பகுதியை ஆரம்பித்த போது கீழ்க்கு மாகாணத்தின் வடக்கில் வாழ் இரு முஸ்லிம் மாணவிகளின் எழுத்துக்கள் இடம் பெற்றன. அப்பொழுது முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் பெண் எழுத்தாளர் குறைவு என்பதையும் சுட்டிக் காட்டி நேரும். நமது இரண்டாவது பூவில் கல்லூரி மன்றம் என்னும் இப்புதிய பகுதியில் மேலும் இரண்டு முஸ்லிம் மாணவிகளுடைய எழுத்தோவியங்களைப் பிரசரிப்பதீல் மக்கள் அடைகின்றோம். இவர்கள் கீழ்க்கு மாகாணத்தின்

★ முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் கவனத்திற்கு ★

தென்பால் அமைந்துள்ள காத்தான்குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். தற்பொழுது, காத்தான்குடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில், ஜி. எ. ஸ. உயர்நிலை வகுப்பிற் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'வாழ்வும் வசையும்' என்ற சீறுக்கதை எழுதியுள்ளார் செல்வி ஏ. ஆயிஷா. இக்கதை கீழ்க்கு மாகாணத்திலுள்ள ஒரு கீராமப் புற வாழ்க்கையை அழுகுறச் சித்திரிக்கின்றது. 'வாக்கும் வக்கும்' என்னும் இல்லாமையை வாலாற்றுக் கதை யொன்றை எழுதியுள்ளார் செல்வி ஏ. சலிக்கத்தும்மா. நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய வாழ்விலே நாடந்த சம்பவத்தைக் கதைக்குக் கருவாகக் கையாண்டுள்ளார். இவர்களுடன் அதே மகாவித்தியாலயத்திலும், அதே வகுப்பிலும் பயிலும், செல்வன் ஜே குலாம் மொகிளீன் 'நாக்கும் நயமும்' என்ற உருவக்க கதையை எழுதியுள்ளார்.

இதிலுள்ள ஒரு விசேஷ அம்சத்தை முஸ்லிம் ஆசிரியர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றோம். மாணுக்கர் மத்தியில் இயல்பான படைப்பாற்றல் இருக்கின்றது. ஆசிரியர்களின் தூண்டுதல் இருந்தால் இந்த ஆற்றல் பிரகாசிக்கும்; இல்லாமை உலகின் எழுத் தாளர் எண்ணிக்கை பெருகும். ஒரே வகுப்பு மாணுக்கர்கள் 'வாழ்வும் வசையும்', 'வாக்கும் வக்கும்', 'நாக்கும் நயமும்' என்று மூன்று சுவையான தலையைக்கங்களுக்கு ஏற்ப முறையே ஒரு சீறுக்கதை, ஒரு வாலாற்றுக் கதை, ஒர் உருவக்க் கதை எழுதியுள்ளார்களெனில் இஃது ஒரு சேதநை பூர்வமான படைப்பு முயற்சி என்பது கண் கூடு. இனி, மார்த்தந்தோறும் ஒரு கல்லூரியின் மூன்று மாணவர்களின் எழுத்தாற்றலை ஊக்குவிக்க எண்ணியே 'கல்லூரி மன்றம்' ஆரம்பித்துள்ளோம். இவ்வாருண படைப்பு முயற்சிகளுக்கு ஆசிரியர்கள் ஊக்கம் அளிப்பார்களென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

—ஆர்

படம் இங்கே!

இவர்கள்

யார்

என்பது

தெரியுமா?

தலையைச் சொறிய வேண்டாம்!

புரட்டுங்கள் 40-ஆம் பக்கம்!

வாழ்வும் வசையும்

— ஏ. ஆயிஷா

ஓழுங்கையில் புழுதியைக்கிளப்பிக் கொண்டு ஒரு கார் வந்து நின்றது. மாட்டுக்குப் பின் ணைக்கு வைத்து விட்டுக் கிணற்றடியில் நின்று கை கால் கழுவிக் கொண்டிருந்த மகேஸ்க்கா வுக்கு வயிறு பகிரென்றது.

“புள்ள புனி தம் இஞ்சவா... ஒரு கார் வந்து நின்டிச்சி. என்னெண்டு பார். அவள் தெய் வாணிக்குத்தான் உரத்த வருத்த மெண்டு சொன்னவை. ஒன்றும் தெரியல்ல... என்ற கடவுளே, கால் கை பதறு...” என்று பிலாக்கணம் வைத்தாள்.

“இதென்ன அம்மா? கார் வாறது வருத்தக்காரருக்கு மட்டுந்தானு? நல்ல பகிடி. அது மேரியக்காட மகஞ்சுகு இன்டைக்குக் கசாது எழுதப் போகி னாமா. மாப்பிள்ளைப் பகுதி வந்தது போல. அதுக்கு நீகடவுட்குப்பிடியுறு...” என்றால் புனிதம் அலட்சியமாக.

இந்தச் செய்தி மகேஸ்க்காவுக்கு இனிப்பதாக இருக்க வில்லை. இருப்பினும் ஏதோ பேச்சுக்காக, “இதென்ன ஆச்சிரியமாக் கிடக்கு... ஒருத்தருக்கும் ஒரு விசைனமும் சொல்லாம் கசாதுக்கு அடுக்குப் பண்ணீட்டாளோ? சம்மா மெவின் கட்டையில் குந்தியிருந்தவளுக்கு மாட்டிள்ளை கூட்டப் போருங்களாம். பெரிய கதையும் காரிய முந்தான். கையிலை காக்காக்கு வழியில்லை. அவளால் கழிசான் போட்ட மாப்பிள்ளை எடுக்க முடியுமா?” என்று சொன்னாள். முகத்தை முந்தானையால் துடைத்து விட்டபடி, மகேஸ்க்கா ஓடிடிற்குப் புறப்பட்டாள்.

குசினிக்குள் கோப்பி ஆற்றிக் கொண்டிருந்த மேரியக்கா “வாருங்கோ மகேஸ்க்கா” என்று வரவேற்றார். அவள் ஒன்று மே அறியாதவளைப் போல, “இல்லை மேரி. கார் ஒன்டு வந்திச்சி. ஆருக்கேன் வருத்தம் கிருந்தங்களோ பாப்பம் எண்டுதான் வந்தன்...” என்றார்.

“இல்லையக்கா. ஏதோ கர்த்தர் இப்பதான் கண் திறந்திருக்கிறார். நாளைக்கு மகள் மேபினாக்குக் கசாது. மாப்பிள்ளை எஞ்சினியர். நல்ல சம்பளம், இப்பிடி ஒரு சம்பந்தம் வருமெண்டு நான் கணவிலும் நினைக்கெல்ல. ஏரிச்சல் பட்ட இந்த ஊரைத் தெரியாதே. அதுதான் காதும் காதும் வைச்சாப் போல செய்வதும் எண்டுதான்” என்று மேரியக்கா இரகசியக் குரலில் சொன்னாள்.

“பொடியன் யாராம்? முன்ன பின்ன தெரியுமோ? இஞ்சினப் பக்கம் இந்தப் பொடியன் வந்து ஊசாடின் சில மனுயும் காணல்ல. பட்டினத்துத் தொடுப்பாக்கும்” என்று மகேஸ்க்கா மேலும் விபரங்கள் சேர்க்கும் தாகத்துடன் கேட்டாள்.

மேரியக்கா அப்பாவி. அவளுக்கு வெள்ளை மனம். எல்லா வற்றையும் கூறத் தொடங்கி னாள். “இவரோட நான் பட்டி

என் போன்ன். இவருக்காக வேதத்திலே போன எண்டு, இஞ்சை என்னை ஒண்ணால் எண்டிட்டினம். அவர் கடைசி காலத்தில் வாங்கிப் போட்ட மெஹின் தான் உழைச்சுப் போடுது பட்டினத்திலே இருக்கயில் மலைப் பொடியன் ஒருத்தன் எங்களோட தங்கி, கொலிஜ் ஜில் படிச்ச மறுகா, யூனி வேவிட்டுக்குப் படிக்கப்போன். எங்கஞ்கு அதுக்குப் புறகு ஒண்டும் தெரியா.. ஆனா, இவருக்குக் கடிதம் போடுற எண்டு சொல்லுவார். இவரும் பரலோகம் போன பிறகு, அதுவும் இல்லை. அந்தப் பொடியன் இப்ப என்ற மாப்பிள்ளையாக வருவான் எண்டு ஆர்கண்ட...” விருந்தையில் மாப்பிள்ளை மிடுக்குடன் அமர்ந்தி ருக்கும் எஞ்சினியருக்குக் கேட்காத குரவில் பக்குவமாக மேரியக்கா சொன்னான்.

மாப்பிள்ளையைப் பார்த்த நேரமிருந்து மகேஸ்க்காவுக்குப் பொருமைதான். ‘இவருக்கு வெள்ளைக்காரன் போலயலுவா மாப்பிள்ளை கிடைச்சிரிக்கி’ என்று பொருமைனான். இருப்பி னும் வெளியிற் காட்டிக் கொள்ளாமல், “மேபிள்ளை அதிஷ்டக்காரி. அவருக்கு இராசா போல ஒரு மாப்பிள்ளை வருவான் எண்டு நான் நெடுகிலும் சொல்றது லுவா? என் வாய்ச் சொல் ஒரு நாளும் பிளக்கா... அது சரி மேரி, எப்பவோ கானமைப் போன மாப்பிள்ளையை இப்ப எங்க தேடிப் புடிச்சாய்?” என்று கேட்டான்.

“அது ஒரு கதை; மகேஸ்க்கா. போன மாசம் தேத்தா தீவுக் கோயிலில் பெருநாள் நடந்தலுவா? அதுக்கு நான் மேபிளோட போன. எங்க்குப் பொடியனத் தெரியல்ல... அவன் தான் என்னை அடையா எம் கண்டு ‘நீங்கள் மேரி மாயியல்லவா? உங்க வீட்ட தங்கித் தானே நான் கொலிஜ்ஜில்

படிச்ச’ எண்டு கேட்டான். கேட்டியக்கா புதினத்தை? தான் படிக்கிறதுக்கு யூனிலே லிட்டியிலை இருக்கயிலே கூட இவர் பண உதவி செய்தவராம்... எங்க்கு ஒண்டுந் தெரியா...”

“அப்படியா புதினம்... மறுகா...”

“என்னேடை ஒண்டும் பேசல்ல... சுவாமியாரிட்டத் தான் பொடியன் சொன்ன தனக்கு என்ற இவர் செய்த உபகாரத்தை ஒரு நாளும் மற்கக் மாட்டன் எண்டு சொன்னதாம். மேபிளைக் கடினத் தான் தன் கைம்மாறு தீரும் எண்டு சொன்னதாம். ஊருக்கு உபகாரம் செய்யிற மக்கள், கர்த்தர் ஒருநாளும் கைவிட மாட்டார். இன்னும் சொற்ப நேரத்தில் சுவாமியாரும் வருவார்...” என்று சொல்லும் பொழுது, மேரியின் விழிக்கோடியில் இரண்டு துளி நீர் தேங்கி நின்றது.

“இது பெரிய புதினமோ? மேபிள் வடிவாச் சோடிச்சக் கொண்டு நின்டா, கவன் மென்ட் ஏஜன்ட் துரை கூடக் கண் குடுப்பானே” என்று ‘இடக்கா’க சொல்லி விட்டு மகேஸ்க்கா புறப்பட்டாள்.

ஊர்ப் புதினங்களைக் கொண்டோடாடித் திரியும் பெண் டுகள் மகேஸ்க்காவின் வருகைக்காக அவள் வீட்டில் காத்திருந்தார்கள். அவருடைய தலைக் கறுப்பைக் கண்டதும், ‘ஏன்வாம் மகேஸ் புதினம்?’ அவள் மேரியினர் கடப்படியில் கார் ஒண்டு வந்து நின்டு...” என்று வள்ளிக் கிழவி கேட்டாள்.

“அவள் மேரியினர் மேபிள் குமரிக்குக் கல்யாணமாம் இஞ்சின் மாப்பிள்ளையாம்”.

“மெஹின் டாரியலுவா? என் பின்ன? இஞ்சின் மாப்பிள்ளை தானே எடுப்பான்?”

“அந்தக் குமரி உங்களை

தலையில் பூவும் வைச்சு வெட்டி
துத் திரியேக்கிள்ள நினச்சன்,
சுறுக்கா மாப்பிள புடிப்பாள்
எண்டு...”

“என்ன மந்திரம் நடந்
ததோ? என்ன மாயம் நடந்
ததோ?”

“தேத்தாதீவ வேதக்
கோயிலடியிலதான் எல்லாம்
நடந்தது.”

“நினச்சன். பக்கத்தில் கரு
தாவளாயும்... அதுக்குப் போக
என்ற மார்ப்பதக்கச் சங்கிலி
யலுவா வாங்கிப் போன...”

உருவக்கதை

இன்னெனு கார் ஒழுங்கை
யிற் புழுதியைக் கிளப்பிக்
கொண்டு சென்றது...

“சுவாமியார் காரில
போனார் ஆக்கும்” மகேஸ்க்கா
இன்னெனு விஷயத் துணுக்கைக்
கக்கினால்...

“இவருக்கும் கவியாணத்
துக்கும் என்ன தொடர்
சலாம்...”

மகேஸ்க்காவின் வீட்டில்
குழுமியிருக்கும் பெண்டுகளின்
விமர்சனம் தொடர்கின்றது *

நாக்கும் நயமும்

—ஜே. குலாம் மொகிதீன்

நாக்கிற்கு எப்பொழுதும் தன்னைப் பற்றிப் பெருமித எண்ணமே இருந்தது. ‘சுவையில் வல்லவன்; சொல்லின் செல்வன்’ என்று பலரும் பல விதமாக ஏத்திப் பேசும் பொழுது, அது தன்னை மறந்தது; கரவங்கொண்டது. கர்வத்தின் மத்தியில் விசாரமும் பிறந்தது. பற்கள் தன் முன்னால் வரிசையாக அமர்ந்து கொண்டு தன் சர்வ சுதந்திரத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்றன என்ற நினைவில் எழுந்ததுதான் அந்த விசாரம்.

பற்கள் அறுசைவ உணவு களையும் அரைத்துக் கொடுக்க அந்தச் சுவையை அனுபவித்துக் கொண்டே, அவற்றின் மீது பொருமையை வளர்த்து வந்தது. அவசரப்பட்டு உணவை நத்திய நாக்கைப் பற்கள் ஒரு தடவை கடித்து விட்டன. அன்றிலிருந்து பற்களை அழித்த பின்புதான் மறு வேலை பார்ப்பது என்று சபதம் இயற்றிக் கொண்டது நாக்கு. சபதத்தைச் சாதனையாக்கும் நோன்பிலும் குத்தத்து. அதன் மனோரதம் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டது. ஓவ்வொன்றாக முப்பத்தி ரெண்டு பற்களும் விழுந்தன. நல்ல கட்டாக அமைந்த வாய் பொக்கு வாயாகியது. தனக்குச் சுதந்திரம் விடைத்து விட்டதாக நாக்கு ஆகமகிழ்ந்தது.

இந்த மகிழ்ச்சி அதிக காலம்

நீடிக்கவில்லை. நாக்கிற்கு உரிய அந்த மனிதனின் பரிதாபக் குழறல்கள் நாக்கிற்குக் கேட்டது. ‘இப்பொழுது பற்களில் லாத படியால் சொற்களில் உறுதியில்லை. வேறு யாராவது வாலிப்பனுகப் பார்த்துப் பேசப் போடுங்கள்’ என்று அந்தச் சொல்லின் செல்வன் மேடைகளிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டான். ‘இறைச்சி வேண்டாம்; பாகு வேண்டாம்; பற்களில்லை’ என்ற சுவை மிகு உணவுகளை அந்த மனிதன் விலக்கத் தலைப்பட்டான்.

அந்த மனிதனின் துன்பம் நாக்கின் துன்பமாக மாறியது.

துன்பப் படும் நாக்கைப் பார்த்துக் காலதேவன் விஷ மத்துடன் புன்னகை தூர்த்தான்.

ஐன்ஸ்டானுடைய ஒப்புவமைக் கொள்கையைப் பற்றி என்னடைய மனம் சிந்தித்தது. நீளம், தினிவு, காலம் எல்லாமே ஒப்புவமையில் தோன்றுகின்றன என்பதே இக் கொள்கையின் தார்ப்பரியமாகும். கூத்துக்கிடையில் கோமாளி வருவதைப் போல், இந்த எண்ணத்திற்கிடையில் ஒரு விதாஷகன். அவனுக்கு இரட்டைப் பணி உண்டு. ஒன்று, சூழ இருப்போன்றத் தனது வேடிக்கைப் பேச்சுக்களினால் மகிழ்வைப்பான். பெரிய விடயங்கள் அலசப்படும் வேளைகளிலே இடையிடையே சிந்தனையின் களைப் பைப் போக்குவது இவனுடைய இரண்டாவது கடமையாகும். இரண்டு கடமைகளையும் ஒரே ஆற்றலினால் சாதித்துவிடுகின்றன. இதனால், விதாஷகர்கள் மன்னர்களுடைய பெருமதிப்பைப் பெற் றிருந்தனர். இத்தகைய விதாஷகர்களுள் தென்னாவிராமன், அந்தரே ஆகியோர் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவர்களாவர்.

ஒரு நாள், ஒரு சபையிலே, அச்சபைக்குரிய விதாஷகன் ஒரு புதிர் போட்டான். ஒரு கற்பலகையிலே ஒரு நேர்வரையை வரைந்து காட்டி, தொடாமல், இந்த யாராலாவது முடிடான். ‘அந்தக் வதனால், ஒரு பகுடும்; அப்படியாடுத்தானே ஆக தித்த பலராற் பதி எல்லோரும் வாளாவிருந்தனர். அப்பொழுது விதாஷகன், “இதோ பாருங்கள். அந்தக் கோட்டின் அருகில் அதனைவிட நீளமான ஒரு நேர்வரையை வரைகின்றேன். இப்பொழுது, முதல் நேர் வரை குறுகியதாகி விட்டதல்லவா?” என்று கேட்டான். நெடிய கோட்டின் அருகில் முதற் கோடு குறுகிவிட்டது என்பது உண்மை கோட்டின் நீளமென்பது இன்னெரு பொருஞ்சன் ஒப்பு நோக்கிக் தான். நீளமென்பது நிலையிலே வேண்டிய ஒன்று. நல்லது-கெட்டது, உயரம்-குள்ளம் எல்லாம் ஒப்பு நோக்கியே அர்த்தம் தருகின்றன தனித்த அர்த்தம் அவற்றிற்கு இல்லை. உயரமான மெல்லியவன் நிலைக்கிடையான (Horizontal) கோடுகளுள்ள சட்டை அணிவதாலும், குள்ளமான தடித்தவன் நிலைகுத்தான (Vertical) கோடுகளுள்ள சட்டை அணிவதாலும், உண்மை உருவத்தைச் சற்று மாறுபடத் தோற்ற வைக்கலாம்.

ஐன்ஸ்டானையும், விதாஷகளையும் விட்டுத் தள்ளுங்கள். காத விடுதன் பேசிக் கழித்த ஐந்து மணித்தியாலங்கள் ஒரு நிலிட மாகவும், பஸ்லாக்காகக் காத்திருந்த ஐந்து நிமிடங்கள் ஒரு நாள் போலவும் தோன்றுவது எதனால்? எல்லாம் ஒப்புவமை பற்றி எழும் கருத்துக்களே!

—ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

முப்பெரும் இழப்பு

.....

‘சீன சென்றேனும் கல்வி யைத்தெடு’ என்று நபிபெரு மானூர் (ஸல்) அறிவுறுத்தி யுள்ளமை, மூஸ்லிம்கள் கல்வி அபிவிருத்தியில் எவ்வளவு தூரம் ஈடுபட்டுமைத்தல் வேண்டுமென்பதற்கு வழிகாட்டியாகும். ‘ஆங்கிலேயன் என்னும் இனம் கடைவைப்போர் இனம்’ என்று பழித்துரைக்கப் பட்டாலும், அவர்கள் கலை-இலக்கியம்-விஞ்ஞானத் துறைகளில் அளப்பெரும் முன்னேற்றங் கண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், மூஸ்லிம்களின் நிலை? அவர்கள் ‘வணிகர் கூட்டத்தினர்’ என்று ஏனைய இனமக்கள் ‘இடக்காக’க் கூறும் அளவிற்கு, கல்வித் துறையில் பின்தங்கியிருந்தார்கள். இந் நிலையில் நல் மாற்றம் நிகழ்ந்து வருகின்றது. மூஸ்லிம்களின் கலை-கலாசார-இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்குத் தென்னகத்தில் வித்திட்ட பெருமை பா. தாலுத்

பத்திராதிபர்:

ஷா அவர்களைச் சாரும். இத்தீணத் ‘தாருல் இல்லாம்’ மூலம் இயற்றினார். அவர் ஏற்றிய தீபத்தை ஏந்தி மூலை முடுக்குகளெல்லாஞ் சென்று, விழிப்புணர்ச்சி ஊட்டிய பெருமை எஸ். ஏ. ரஹ்மீங் சாஹிப் அவர்களைச் சாரும். சாதாரண மூஸ்லிம் மகனும் வாசித்து, உணர்வும் உத்வேகமும் பெறக் கூடிய எளிய நடையில் அவர் மூஸ்லிம் முரசு என்ற சஞ்சிகையை இரண்டு தசாப்தங்களாக நடத்தி வந்தார். சுய புகழுக்காக அவர் பத்திரிகை நடத்தினார்களர். தன் பெயரைக் கூடப் பத்திரிகையிற் போடாது, குடத்து விளக்காகத் தன்னை மறைத்து, நிறை தொண்டாற்றிய கர்ம வீரர் அவர். அவருடைய அகால மரணம் மூஸ்லிம் தமிழ் உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பெருநஷ்டமாகும்.

நமது சதோதரப் பத்திரிகையான மூஸ்லிம் முரசு ஆசிரியர் ஜூனைப் எஸ். ஏ. ரஹ்மீங் சாஹிப் அவர்களுடைய மரணத்தால் துண்புறும் அனங்குடைய மனைவி மக்களுக்கும், அவருடைய தலைமையை இழிந்து நிற்கும் மூஸ்லிம் முரசுப் பணிமனையினருக்கும், அவருடைய அபிமான வாசகர்களுக்கும் ‘இளம்பிறை’ தமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

..... புஸ்லிம் உலகிலே!

தொழிலதிபர்:

கவிஞர்:

‘இளம்பிறை’யைச் செழிப் புடன் வளர்த்திட, நமது முதலாவது ‘பூ’ தொடக்கம் பின்னட்டை விளம்பரந் தந்துதவும் என. பி. அப்துல் கடூர் (903 கடூர் & ஸ்டீம் பீடி உற்பத்தியாளர்) நிறுவனத்தின் பங்குதாரரும் பிரபல வர்த்தகருமான ஜனப் ஏ. ஜி. மஹம்து இஸ்மாயில் அவர்கள் காலமானார் என்ற செய்தி நம்மை அதிர்ச்சிக் குள்ளாக்கியது. இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையிலுள்ள கொழும்புக் கிளைக்கு அவர் வந்திருந்த பொழுது அவரைத் திட்டாத்திரமான ஆரோக்கிய நிலையிற் கண்டோம். 37 வயதுகளே ஆகியுள்ள வாலி பர் இவ்வளவு விரைவில் மரணத்தைத் தழுவிக் கொள்வார் என்று எவருமே எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. இறைவனின் நாட்டம் வேறு விதமாக அமைந்து, நாம் துயர்வாய்ப் பட்டோம். இரு ஆண்களும் இரு பெண்களுமாக நாலுகுழந்தைகளையும், மனைவியையும் விட்டுப் பிரிந்துள்ளார்.

துக்கத்தால் வாடும் அவர்கூடும்பத்தினருக்கும் சகோதரர்களுக்கும் ‘இளம்பிறை’ தனது அனுதாபத்தைத் தெருவித்துக் கொள்வதோடு, அன்னருக்கு இறைவனின் கருணையும், கட்டடசமுங் கிட்ட வேண்டுமெனவும் பிரார்த்திக்கின்றது.

‘தீன்’ என்னும் மார்க்கப்பிரசாரத்திற்கே தன் புலமையை அர்ப்பணித்த புலவர் ஆபிதீன் சொந்த ஊரான நாகூருக்குச் சுகயீனமாகச் சென்றார். நாகூரிலிருந்து செய்தி வந்தது: கவிஞர் ஆபிதீன் காலமானார்! முஸ்லிம் லீக்கின் மேடைகளிலும், இஸ்லாமிய இசைத் தட்டுக்களிலும் ஒளிக்கும் பெரும் பாலான பாடல்கள் கவிஞர் ஆபிதீன் இயற்றியவையாகும். அவருடைய இசைப் பாடல்கள் எளிமையும், ஒசை நயமும் மிகக்கவை. இஸ்லாமிய உணர்விலும் வீறு மிகக்கவை. கவிஞர் ஆபிதீன் ஈழநாட்டுனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். சில காலம் இந்நாட்டில் வாழ்ந்து முள்ளார். சென்னையில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இஸ்லாமிய முழக்கமிட்ட புலவரின் இழப்பு தமிழக முஸ்லிம்களுக்கு மட்டு மல்ல, ஈழம், மலேயா வாழ்முஸ்லிம்களுக்கும் பெருநஷ்ட மாகும்.

‘வறுமை புலவனேடு சேர்ந்தே பிறக்கின்றது’ என்பதற்குப் புலவர் ஆபிதீன் விதிவிலக்கானவரல்லர். அவர் வறுமையுடன் போராடிய போதி லும், அவருடைய பாடல்கள் வளம் மிக்கச் செல்வங்களாக அமைந்துள்ளன.

அவர் பிரிவாஸ் வாடும் மனைவி, மக்கள் துயருடன் ‘இளம்பிறை’யும் பங்கு கொள்ளுகின்றது.

வரலாற்றுக் கதை

வாக்கும் வக்கும்

— ஏ. சலிக்கத்தும்மா

அன்று அறியாமை என்னும் இருள்கவிந்திருந்த அராபிய நாட்டிலே, அவ்விருளோப் போக்கும் நிறைநிலவு போல வந்து உதித்தார்கள் உத்தம நபி முஹம்மது(ஸல்)அவர்கள். அவர்களுடைய வாழ்வில், என்றுமே மறக்க முடியாத பல அற்புதச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அத்தகைய ஏற்றமிகு சம்பவங்களுள் ஒன்று வருமாறு.

நபி பெருமானுரின் ஏக அருமைப் புத்திரி, பாத்திமா நாயகி (ரலி) அவர்களாவர். அவர்களுடைய திருமணத்தின் போது, மகள் உடுப்பதற்காக நாயகமவர்கள் அழகிய புதுச்சேலை ஒன்றை வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார்கள்.

ஆனால், திருமணத்தின் போது பாத்திமா நாயகி அவர்கள் பழைய சேலை ஒன்றையே உடுத்தி வந்தார்கள். புதிய சேலையிலே, மகளார் அழகாக வருவார் என்று எதிர் பார்த்திருந்த நபி நாயகம் அவர்களுக்கு இது சற்று ஏமாற்றத்தைத் தந்தது.

“மகளே! இந்தச் சேலையோடு வருகின்றீர்களே! புதிய சேலை என்னவாயிற்று?” என்று கேட்டார்கள்.

“வறுமையால் வாடி கிழிந்த சேலையுடன் வந்த பெண் ஒருத்தி என்னிடம் சேலை ஒன்றை யாசித்து நின்றார்கள். அப்பெண்ணிற்கு அந்தச் சேலையை அளித்து விட்டேன்” என்று பாத்திமா நாயகி அடக்கமாகப் பதிலளித்தார்கள்.

“என் மகளே! புதிய சேலையை நீங்களே வைத்துக் கொண்டு, மற்றைய சேலையை ஏழைப் பெண்ணுக்குக் கொடுத்திருக்கலாமல்லவா?” என்று கேட்டார்கள்.

“அப்படிச் செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருந்தால் நான் தங்களுடைய அரிய போதனைகளை மீறியவளாவேன். ‘நீங்கள் எதை அதிகம் விரும்புகின்றீர்களோ அதையே மற்றவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்’ என்று தாங்கள்போதித் தீர் கள். அதன்படியே நான் அதிகம் விரும்பிய சேலையை அந்த ஏழைக்குக் கொடுத்தேன்” என்று பாத்திமாப் பிராட்டியார் பதில் அளித்தார்கள்.

மகளின் மனத்திலே மிக ஆழமாக ஊறியிருந்த இஸ்லாமியப் பற்று பெருமானுரை மகிழ்ச் செய்தது. *

நாட்டுப்பாடல்கள் ஒரு பகுதிக்குச் சொந்தமானவையா?
 நாட்டார் பாடல் என்றால் என்ன?
 அதன் சிறப்பிலக்கணம் யாது?
 வாய்மொழி இலக்கியத்துக்கும் பழந்தமிழ்ப்பாடல்களுக்கு
 முன்ன தொடர்பென்ன?
 —இவற்றினை ஆராய்கிறோர் இக்கட்டுரையாசிரியர்.

ஆழம் அறியாதார் அடையும் அவஸம்

— மக்கள் கவியனி மு. இராமலிங்கம் —

ஓர் ஊரில் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்கள் யாவும் அவ்வூருக்குச் சொந்தமானவையல்ல. ஊருக்கு ஊர், நாட்டுக்கு நாடு ஒடும் பண்பு நாட்டார் பாடல்களுக்கு உண்டு. பிறவூர்ப் பாடல்கள் நம்முறிலும், நம்முர்ப் பாடல்கள் பிறவூர்களிலும் வழங்கிவரலாம்

மட்டக்களப்புக்கே சொந்தமானவையென ‘மட்டக்களப்புத் தமிழகம்’ என்னும் தம் நூலில் திரு. வித்துவான், பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் இரண்டு பாடல்களைத் தந்தனர்.

சுற்றிவா வேலி
சுழலவா முள்வேலி
எங்கும் ஒருவேலி
எதால்புள்ள நான்வரட்டும்

காவலர்ணே மச்சான்
கள்ளனுக்கு முள்ளர்ணே
வேலியார்ணே மச்சான்
வேனுமென்ற கள்ளனுக்கு

இப் பாடல்கள் இரண்டும் மட்டக்களப்பில் மட்டுமன்றி மன்னார், திருக்கோணமலை, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணமெங்கும் பரந்த வழக்கில் உள்ளன. ‘மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலிலும் (1964, பக. 24) வெளியாகிவிட்டன. அப்படி யிருக்க, இவை மட்டக்களப்புப் பாடல்கள் என்று வித்துவான், பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் துணிந்து கூறினமைக்கு ஏது ஏதுமண்டா? உண்டாயின், அவர் அதனை வெளியிடுதல் வேண்டும். அஃதே ஆராய்ச்சிக்கு உறுதுணையாகும்.

இனி, இந்தியாவில் தஞ்சை சரஸ்வதிமகால் வெளியீடு மலை அருவி, என்னும் நூலிலும் (1958, பக. 23) திரு.

நா. வானமா மலை அவர்கள் வெளியிட்ட 'தமிழ் நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள்' என்னும் நூலிலும் (1960, பக. 87) பின்வரும் பாடல் வெளிவந்துள்ளது.

வெற்றிலையைக் கைப்பிடித்து
வெறும்புளகை வாயிலிட்டுச்
சுண்ணம்பு இல்லையென்று
சுற்றிவா லாகாதோ

இப் பாடலை திரு. வித்துவான், பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் 'மட்டக்களப்புத் தமிழகம்' என்னும் நூலில் (பக்- 38) மட்டக்களப்புப் பாடல் என்றே தந்துள்ளனர். இந்தியாவில் இது வெளிவந்திருந்ததனை இவ் வாராய்ச்சியாளர் வெளியிடும் போது ஏதோ குறிப்பு அதனைப்பற்றித் தந்திருத்தல் வேண்டும். அஃதன்றே புலமை? வாளா செல்லுதல் நேரமையும் ஆகாதே.

இன்னும், மட்டக்களப்புக்கே சொந்தமானவை யெனத் திரு. வித்துவான், பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் தமது நூலில் எடுத்துக் காட்டும் பின்வரும் பாடல்களைப் பாருங்கள்.

திடுதிடென்று மழைபொழியத்
திட்டியெல்லாம் தண்ணீரிற்க
மதுரையடி நாய்குலைக்க — அங்கு
வந்த கள்ளன் ஆரோடி

ஆரூயம் வெள்ளி
அதாலே சாயுமட்டும்
காத்திருந்து போனேனன்று — உனர
கதவுநிலை சாட்சீசொல்லும்

சாயக்கொண்டை கட்டுறதும்
சளிக்க எண்ணை பூசறதும்
ஏவிஏவி நடக்கிறதும் — எந்த
இனக்தாரிக்கு வாழவென்றே

இவற்றை இந்தியாவில் அச்சேறிய பின்வரும் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

திடுதிடுன்னு மழைபெய்ய
தீண்ணையிலே நானீருக்க
மண்ணைறி நாய்குலைக்க
வந்த கள்ளன் யாராடியோ

வெள்ளி நிலவே — நீ
விடுவெள்ளி ராசாவே
கள்ளித்தலை வாசலுவல
காத்திருந்து வீண்போனேன்

நாழினன்ஜெய் தேச்சிட்டாலும்
நயனக்கொண்டை போட்டுட்டாலும்
குலுக்கி நடந்திட்டாலும்
குமரியாக மாட்டாய் நீயே

பாடல்களில் பொருள் ஒற்றுமை உண்டு. சொல்லும் இசையும் வேறு. ஒப்புமையை ஆராய்ச்சியாளர் எடுத்துக் கூறி யன்றே தம் நாட்டுப் பாடல்களில் பெருமையுண்டாயின், பெருமித மடைதல் வேண்டும். முதலிரண்டும் ‘தமிழ் நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள்’ என்னும் நூலிலும் (பக. 100, 81) மூன்று வது ‘மலை அருவி’ என்னும் நூலிலும் (பக. 26) வெளிவந்துள்ளன.

வாய் மொழியாகவேயன்றி எழுத்துருவில் நாட்டார் பாடல்கள் இதற்குமுன் வெளிவராதபடியாலும், ஒசையின்பமே நாட்டார் பாடல்களுக்குரிய முக்கிய இலட்சணங்களுள் ஒன்று கையாலும், அவ்வோசையின்பங் கெடாத எந்தச் சொல்லையோ சொற்றெடுரையோ அடியையோ நாட்டார் பாடல்கள் ஏற்று வந்தன. அதனால் அவற்றுக்குப் பாடங்களும் பிரதிபாடங்களும் இருப்பது இயல்லே.

திரு. வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்கள் வெளி யிட்ட ‘சழுத்து நாடோடிப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலில் (1962, பக. 29) தலைவன் கவியாகத் தரப்பட்டுள்ள பாடம் வருமாறு.

வட்ட முகமும்
வழவில்லயர் முக்கும்
கட்டு உடலும் என்னைக்
கனவிலேயும் வாட்டுதுகா

‘மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள்’ (1962, பக. 24) என்னும் நூலில் காதலன் கூற்றாகத் தரப்பட்டுள்ள பாடம் இது.

வட்ட முகமும் உன்ற
வழவில்லயர் முக்கழகும்
கட்டு உடலும் என்னைக்
கனவிலும் வாட்டுதுகா

இப் பாடலைத் தலைமகனின் நலத்தினைப் பாராட்டும் தலைவி கவியாக மட்டக்களப்புத் தமிழக நூலாசிரியர் திரு. வித்துவான், பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் தந்திருப்பது ஆச்சரியமே. அவர் தரும் பாடம் வருமாறு.

வட்ட முகமும் உந்தன்
வழவில்லயர் முக்கழகும்
கட்டு உடலும் மச்சான் என்
கருத்தழியச் செய்யதுகா

தலைவி தலைமகனின் நலத்தினைப் பாராட்டுதலை எங்கே படித்தோம்? எங்கே கேள்விப்பட்டோம்? வித்துவான் பண்டிதரவர்களே இதற்கு வியாக்கியானந் தருதல்வேண்டும்.

'மச்சான்' என்றுள்ள பாடத்தினை பண்டிதரவர்கள் மட்டக்களப்பிற்றுன் பெற்றார்களா? இல்லையேல் தாங்கொண்ட நவீன கருத்திற்கு இசைய தாமே திருத்திக் கொண்டனரா? எனக்கு மட்டக்களப்பு மக்களிடத்திலிருந்து வந்த பாடமிது:

வட்ட முகமும் உந்தன
வழவிலுயர் முக்கழகும்
கட்டு உடலும் மச்சி என்
கருத்தழியச் செய்யுதுகா

இப்போது பொருளும் பொவிவறவில்லையா? இது பெண் கலைக் கலிதானே என்னும் ஐயம் இன்னும் இருப்பின், எனக்குக் கிடைத்துள்ள பின்வரும் பாடங்களையும் படித்த பின்னர் நீங்களே தீர்ப்புக் கூறுங்கள்.

வட்ட மதிமுகமும்
வழவிலுயர் முக்கும்
நெற்றி யிளம்பிறையும்—என்ற
நித்திரையில் தோண்டுதுகா

வட்ட மதிமுகமும்
வழவிலுயர் முக்கும்
வெட்டும் விழியான் மச்சியை
வெயில்கட்டு வாட்டிடுமோ

வட்ட முகவழகி
வண்டுபாடும் குழலழகி
இட்டமுலையழகி — உன்னை
என்னசொல்லிக் கூப்பிடட்டும்

கலை நிறைந்த காலத்தே சந்திரனைப் பெண்களின் வது னத்திற்கும் கலை குறைந்த காலத்தே சந்திரனைப் பெண்களின் நுதலுக்கும் உவமானமாகக் கூறுவது தமிழ் இலக்கிய மரபு. வட்ட முகத்தையும் இளம்பிறை போன்ற நெற்றியையும் பாடங்களாகக் கொண்டுள்ள இப்பாடல் தலைமகளின் நலத்தினைப் பாராட்டும் தலைமகனின் கவியேயன்றி, திரு. வித்துவான், பண்டிதர் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் கூறுவதுபோல் தலைமகனின் நலத்தினைப் பாராட்டும் தலைவி கவியன்று.

திருவெங்கைக் கோவையில், தலைமகன், தலைமகளது நலத்தைப் பாராட்டுகின்ற இடத்தில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தரும் பாடலை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதல் மிகப் பொருத்தமே. கவிகள் நாட்டார் பாடல்களை ஏடுத்தாண்டமை நான் முன் நிருபித்ததொன்றே என்பதனையும் வாசகர் நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

புறம் தாழ் குழல் உழை பங்காளர்
வெங்கை புரத்தர் வெற்பில்
துறைந்தால் இவள் நுதல் ஒவ்வாய்
நினது குறை நிறைந்தால்

சீறந்த ஆயிழை முகம் ஒவ்வாய்
விளங்குஞ் செழுங் கலையால்
நிறைந்தால் என் அன்றிக் குறைந்தால் என்
எங்கட்டு நீ மதியே

[சந்திரனே! புறத்தே தொங்குகின்ற கூந்தலையுடைய
உமை பங்கர் திருவெங்கை நகரத்தையுடையவர் (அவரது) மலை
யின்கண் நீ குறைவடைந்தால் இம்மாதின் நெற்றியை ஒத்தி
ராய். நின் குறைவு நிறையப் பெற்றுள் சிறப்புப்பெற்ற இப்
பெண்ணின் முசுத்தை ஒத்திராய். (ஆதலால்) எமக்கு பிரகா
சிக்கின்ற செழுமையாகிடா கலைகளினால் நிறைவடைந்தால் என்ன
பயன்? அல்லாமல் குறைவடைந்தால் என்ன பயனின்மை?]

இப்பாடலை ஆராய்ந்ததன் பயனாக ஓர் உண்மை புலப்
படுகிறது. இப்பாடலின் ஆதி உருவம்,

வட்ட மதிமுகமும்
வடிவிலூயர் முக்கும்
நெற்றி யிளம்பிறையும்—என்ற
நித்திரையில் தோன்னுதுகா

என்ற பாடமாயிருக்கலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

இன்னும், காலத்தால் மிகவும் முந்திய கவியொன்றில்,
பெண்களின் வட்ட மதிமுகமும் வடிவில் உயர்முக்கும் நெற்றி
யிளம்பிறையும் ஒருங்கே பாராட்டப்படுவதைக் காணலாம்.
சச்சந்தன் மனைவியாகப் பெறவிருக்கும் விசயையின் அழகைச்
சீவகசிந்தாமணியில் திருத்தக்கதேவர் வர்ணிக்கும் பாடல் அது.

குழவிக்கோட்டு இளம்பிறையும்
குளிர்மதியும் கூடினபோல்
அழகுகொள் சிறு நுதலும்,
அணிவட்ட மதிமுகமும்
தொழுதாற்கு வரம் கொடுக்கும்
தொன்னடைவாய் தூமுறுவல்,
ஒழுகுபொற் கொடிமுக்கும்,
உருப்பசியை உருக்கும்

[குழவிப் பருவத்து ஒரு கலையை உடையதாய்ப் பின்பு
இளம் பருவத்தே நின்ற பிறையுங் குளிர்ந்த திங்களும் கூடின
போல அழகிய சிறிய நெற்றியும், அணிமிகும் வட்டமான மதிப்
புறும் முகமும், வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமுக்கும்,
தொழுத கணவனுக்கு வரம்கொடுக்கும் கொல்வைக் கனியைன்ய
வாயும், தூய பற்களும், உருப்பசியையும் மயக்கும்.]

இனி, நாட்டார் பாடல்களுக்குச் சிறப்பிலிக்கணம் ஒன்றுண்டு. அதனை ஆராய்ச்சியாளர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இயற்கையால் மட்டுமன்றிச் செயற்கையாலும் நாட்டார் பாடல் களுக்குப் பேதங்கள் பல உண்டாகலாம். பாடுவோர் தத்தம் தேவைக்கேற்பப் பாடல்களைத் திரிக்கலாம். பாடங்களைத் துருவி
ஆராய்வோர் பாடலின் ஆதி உருவத்தை அறிந்து கொள்வர்

ஆசிரியர் குறிப்பு

‘மட்டக்களப்புத் தமிழகம்’ என்னும் நூலில் வரும் ‘ஆதங்காங்கா...’ என்னும் நாடோடிப் பாடவின் விளக்கம் பற்றி பண்டிதர் வி. சி. கத்தையா ஏக்கும் மக்கள்கவிமணி மு. இராமலிங்கக்திற்கும் இடையில் ‘வீரகேசரி’யில் ஒரு சர்சை நடந்தது. மக்கள் கவிமணி தங்க விளக்கங்களையும் ஆதாரங்களையும், பாடபேதங்களையும் காட்டிச் சர்சையில் வெள்ளூர் ‘செய்தி’யில் ‘பாத்துமா’ மக்கள் கவிமணியின் பற்றே செய்தொப்பி பினார் நிறுவினார். ‘வீரகேசரி’ ‘செய்தி’ பத்திரிகைகளில் நடைபெற்ற சர்சைகளைத் தொகுத்து, சர்சைக் குரிய அப்பாலைப் பற்றி மீலாத் மலில் கொ. ச. நோக்கினர் இனாஞர் மலில் இளம்பிறை அங்கைள் எழுதிய கடிதங்களிலிருந்து இரு கடிதங்களைப் பிரசுரித்தோம். அவ்விரு கடிதங்களும் பண்டிதரின் விளக்கம் பிழையென்பதை ஆதாரங்களுடன் நிறுவினா.

இக்கட்டுரையிலே ‘மட்டக்களப்புத் தமிழகம்’ நூலில் மேலும் பல நாடோடிய்பாடல்களுக்கும் பிழையென்பதை வியாக்கியானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருள்ளன என்பதை மக்கள்கவிமணி ஆராய்ச்சிப் புலமையுடன் ஆணித்தரமாக விளக்குகின்றார். இதுபற்றி நூலாசிரியரின் அபிப்பிராயத்தையும் எண்ண அறிஞர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் வரவேற்கின்றோம். நடு நிலைமை தவறாது அவற்றை இளம்பிறை பிரசுரிக்கும்.

—ஆர்.

இவ்விலக்கணம் தெளிவாவத்தனை கீழ்வரும் உதாரண வாயிலாக அறிந்து கொள்வீர்.

கரியன் ஒருவளையும் நெடியன் ஒருவளையும் லொறி (Lorry) ஓட்டுபவன் ஒருவளையும் கண்டு மயங்காமல் தன் மகளை எச்சரிக்கை செய்யவோ பரிகாசஞ் செய்யவோ, எண்ணி எழுந்த பாடங்கள் பின்வருவன்.

தண்ணீருக்குப் போமகளே
தரியாமல் வாமகளே
கண்ணங் கரியவளைக்
கடைக்கண்ணாலும் பாராதே

இது ‘மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலில் (பக். 66) வெளிவந்தது.

தண்ணீக்குப் போமகளே
தரியாமல் வாமகளே
கண்ணாலுக்கு உயர்ந்தவரை
கடைக்கண்ணாலும் பாராதோகா

இது ‘சமீத்து நாடோடிப் பாடல்கள்’ என்னும் நூலில் (பக். 18) வெளிவந்தது.

தண்ணீக்குப் போறையாழி
தலைகுனிஞ்சு நடந்து வாழி
லாரிக்காட்டப் பூப்பிலைத்தகண்டால்
தலையெடுத்துப் பார்க்கந்தேழி

இது இந்தியாவில் ‘மலை அருவி’ என்னும் நூலில் (பக். 41) வெளிவந்தது.

இன்னும் ‘தமிழ் நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள்’ என்னும் நூலிலும் (பக். 90) ‘நெல்லைச் செய்தி’ என்னும் இந்தியப் பத்திரிகையிலும் (9-9-1949) வெளிவந்த பாடங்கள் இவை.

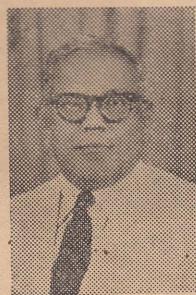
தண்ணீக்குப் போமகளே
தலைகவுந்து வாமகளே
கண் ஞாக்கு உகந்தவளை
கடைக்கண்ணிட்டும் பார்க்கவேண்டாம்

தண்ணீக்குப் போமகளே
தலைகவுந்து வாமகளே
கண் ஞாக்கு உகந்தவரைக்
கண் டுதலை துணிமகளே

பிந்திய பாடமே இப்பாடவின் ஆதி உருவமாயிருத்தல் வேண்டும் என்பதனை நீங்களும் ஒப்புக்கொள்ளுவீர்கள்.

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரச் சூத்திரம் 305, “உகப்பே உயர்தல், உவப்பே உவகை” என்றுள்ளதனால் உகப்பு உயர்வைக் குறித்தது பழைய இலக்கியங்களில். தேவார திருவாசக காலத்திலேயே தொல்காப்பியர் சொன்ன பொருள் மாறி உகப்பு உவகையைக் குறித்தது. ‘‘உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளி’’ (திருவாசகம். திருத்தெள்ளேணம், 5). இப்பொழுதோ உவப்பு என்னும் பொருளிலே உகப்பு என்னுஞ் சொல் உலக வழக்கிற் பெருவழக்காகிவிட்டது.

ஆதியில் பொது மக்களால் பாடப்பட்டு, வாய்மொழியாக வந்தவற்றை, பெரும் புலவர்கள் சில மாற்றங்கூசெய்து நம்முடைய நூல்களில் ஆக்கிக் கொண்டவை கிரேக்க இலக்கியம் முழுவதிலுமண்டு. செகசிற்பியர் நூல்களிலும் அதிகம். சங்க இலக்கியம், சங்க மருவிய இலக்கியம், திருவாசகம் அனைத்திலுமண்டு. இதனைப் பல முறைகளில் நான் முன்னர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். திருத்தெள்ளேணமும் நாட்டார் பாடலை அடியொற்றி எழுந்தது என்பர் கதிரைமலை, தண்டிகைக் கனக ராயன் பள்ளுகளின் பதிப்பாசிரியர், தெல்லிப்பனை, திரு. வுகுமாரசுவாமி அவர்கள். *

மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் வட்டுக் கோட்டையிற் பிறந்து, அரசாங்க ஊழியராகக் கடமை யாற்றி, ஓய்யு பெற்றவராவர். நாட்டுப்பாடல்களை ஆராய்ந்து, அவற்றின் பாடபேதங்களை ஒம்புதோக்கிய் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். நாட்டார் பாடல் துறையிலே பல ஆண்டுகள் ஆராய்க்கியில் ஈடுபட்டமையால், அத்துறையில் அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் தமிழ் நாட்டிலே கூட இல்லரென்றாம். மு. இராமலிங்கம் அவர்களின் பெருமையை யுந் தொண்டையும், 1964 இல் முதுாரில் நடைபெற்ற இரண்டாவது தமிழ் விழாவின் போது கீழ்க்கிணங்கை வாழ் மக்கள் கொரவித்து ‘மக்கள் கவிமணி’ என்னும் புலமைக்கு இக்கட்டுரையே தக்க சான்றுக் காமைகின்றது.

விரும்புதலையும், தங்கப்பதக்கத்தையும் மனமுவந்து அளித்தார்கள். அவருடைய ஆராய்க்கிப்

இதோ நற்செய்தி !

வானை த் தொடும்
புகழ் பெற்ற
தேனைப் போல்
புனைந்தெழு திடும்
பேரை மன்னர்
கரும் புகைப்பது

யானை மார்க் ஸ்பெசஸ் பீடிகளே!

- தெரிவு செய்யப்பட்ட புகையிலே—
- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள்—
- தேர்ச்சிபெற்ற நிபுணத்துவம்

ஆகிய இவையனைத்தும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவை!

தயாரிப்பாளர்கள்:

யானை பீடி கம்பெனி

62, மெசஞ்சர் வீதி — கொழும்பு-12

போன் : 7651.

துமிழ் வளர்க்கும் வள்ளகள்

இருக்கின்றூர்கள். ஆனால், இலட்சியத்திற்காகப் பண்டு செலவு செய்வோர் மிகச் சிலரே. திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் சொந்த உழைப்பால் முன்னுக்கு வந்தவர். எனவே, பிறரின் தன்மை களையும், நிலைமைகளையும் உணர்ந்து உதவும் என்னம் அவருக்கு இயல்பாகவே ஏற்பட்டுவிட்டது. கொழும்பு நகரில், ஒரு கண் ஆஸ்பத்திரியை நிறுவ அரசாங்கம் முனைந்த போது பொருளா தாரத் தடை குறுக்கிட்டது. திரு நாகவிங்கம் முன்வந்து, தமது தமிழ்பி காளிமுத்துவின் ஞாபகார் த்தமாக ரூபாய் 50,000 அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

தமிழ்பிமானியான நாகவிங்கம் அவர்கள் இலக்கிய விழாக்களிலும், நால் அரங்கேற்றங்களிலும் கலந்து சிறப்பிக்கின்றார். ‘அரசு வெளியீடு’ நால்களான ‘மரபு’, முத்து இலக்கிய வளர்ச்சி’ ஆகியவற்றின் வெளியீட்டு விழாவிற் கலந்து குத்து விளக்கேற்றி வைத்தார். 26-9-66 அன்று கொழும்பு, விவேகானந்த சபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பாரதி விழாவில் அரங்கேறிய ‘ரசிகர் குழு போட்டிக் கடைகள்’ என்னும் நாலின் முதற் பிரதியைப் பெற முன் வந்தார். இது போன்ற பல இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்தும், நன்கொடைகள் வழங்கியும் உற்சாகமுட்டி வருகின்றார். இவரது சமூக சேவையையும், தமிழ்த் தொண்டையும் கௌரவிக்கும் முகமாக அரசாங்கம் இவருக்கு சமாதான நீதவான (J. P.) பட்டத்தை வழங்கி யுள்ளது. கே. நாகவிங்கம் ஜே. பி. அவர்கள் மறைமுகமாக வழங்கும் நன்கொடைகள் ஏராளம் பணம் படைத் தவர்கள், மனம்

படைத் தவர்களாக இல்லாத போது திரு. நாகவிங்கம் இரண்டும் படைத் தவர்களாக இருக்கின்றார். அத்தோடு, மனதிற் கிசைந்த மனையாளாக அவருக்கு ஓர் இல்லானை இறைவன் அளித்துள்ளான். திரு. கே. நாகவிங்கமும் பூர்ணாரும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து, தமிழ்ப் புரவூராகத் திகழ வாழ்த்துகின்றோம்.

அ முகிய வெண்காயத்தின் முடை நாற்றம், செத்தல் மிளகாயின் கோரமான நெடி, பதங்கெட்ட காய்கறிகளின் தூர்க்கந்தம், எண்ணெய்ப்பசையற்ற தன்னுவண்டிகளின் ‘கிறீச்’

ஒசை, உறுமிப் புகைந்து முன்னும் பின்னும் ஒடித் துத் திருப்புப்படும் சரக்கு லொறிகளின் உபத்திரவம், மூட்டை சுமப்பவர்களின் முக்கல் முன்கல், கீழே காற்செருப்பின் அடியில் ‘சதக்’கென்று மிதிபடும் நீர்த்தேங்களின் அருவருப்பு, பட்டினத்துச் சாக்கடையின் சகிக்க முடியாத தூர்க்கந்தம், இத்தனைக்கும் தாக்குப் பிதித்துக் கொண்டு, நான் புறக்கோட்டை நாலாம் குறுக்குத் தெருவின் குறுகலான் சந்து ஒன்றிலே, புகழ் பெற்ற வியாபாரத்தாபனத்தின் முன்னால் நின்று அம்மனிதனையே கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஏனென்றால், அது உருவத்தில் மனிதனை எனக்குப் பட்டாலும், அது ஓர் ‘இயந்திர மூளை’ என்று என் மனம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிஎதையாவது கவனிக்கும் சோம்பேறித் தொழிலில் எனக்கு ஒரு குஷி!

நான் அந்தக் கடையின் தாழ்வாரத்தில் ஒதுங்கிக் கொண்டு நிற்கிறேன்:

கடையா அது? ஊரிலே, மிளகாய், மல்லி, சீரகம், வெண்காயம், வெந்தயம், மிளகு என்று வகை வகையான அழகாகச் சிறுகக் குவித்து வைத்திருக்கும் மரப் பெட்டிகள், மலிபான் பிஸ்கற், ‘லக்ஸ்’ சுவர்க்காரங்கள், தேயிலைப் பக்கற்றுகள், பாற்தகரங்கள் என்று ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அலுமாரிகள்... எதையுமே காணேம்.

கடையா அது?

சுமார் பத்து பதினைந்து அடி நீள் சதுரமான முன் பக்கத்தின் வலது மூலையிலே ஓர் எழுதும் மேசை. அம்மேசையில் இரண்டு தொலைபேசிகள். அதே மேசையிற் சின்னாஞ் சிறு கிண்ணங்களில் மிளகாய், மல்லி, சீரகம், வெந்தயம் முதலான மளிகைச் சாமான்கள்...

வலது மூலையில் கள்ளிப் பெட்டியின்லான சாதாரண மேசை ஒன்று. அதன் அருகில் ஒருவர் உட்காரந்து சதா‘பில்’ எழுதிக் கொண்டே இருக்கிறோர். இரண்டு மேசைகட்டும் இடைபட்ட ஒழுங்கையில் ஆட்கள் போவதும்வருவதும்... இயந்திரக்கிதான்!

தொலைபேசி மனி கண கண என ஒலிக்கிறது.

வெள்ளைவேஷ்டிக்கு மேலே டெரிவின் சேட அணிந்து, கையில் நாழிகை வட்டம் பூண்டு, குங்குமதாரியாய் இருந்த அவ்விளைகள் தொலைபேசியை எடுக்கிறார்.

“யாரு செதம்பரமா? ஆமா... கப்பல் வந்திரிச்ச. சாயந் திரமே கொடுத்திடுறம். ஆமா, நீங்க கொறி அனுப்புறிங்களா? செளரியமாப் போச்ச. கவலைப் படாம அனுப்புங்க... அப்ப வைக்கட்டுமா?” யாரோ ஒருவன். மூட்டை தூக்கும் ‘நாட்டாமையாக இருக்கலாம். அவர் முன்னால் வந்து நிற்கிறேன்.

“சரக்கு எல்லாம் பறிச்சிற்றீங்களா? ஆமா. கையில சல்லி எவ்வளவு மிச்சம் இருக்கு. நாலு ரூபாய்? ஐந்து பேர்தானே. தேத் தண்ணி குடிச்சிங்களா? அஞ்ச பேர்தானே. சுத்தப் பேமா ஸியா இருக்கிங்களே. அஞ்ச பிளேன்ம, ஒரு ஒரு மசாலை வடை; ஐம்பது சதந்தானே ஆகி இருக்கும். ஒங்கணக்கில தான் அம்பது சதம் எழுதுவேன். கணக்கப்பிள்ளை, நம்ம நாட்டாமை கணக்கில அம்பது சதம் எழுதிக்கங்க”

“என்னப்பா பாக்கிறே. மூலைக்குள்ள எட்டாவது அட்டி யிலே மூணு பருப்பு மூட— மைசூர் தான்— அத லொறியிலே தூக்கிப் போட்டிடு. முதலாளி காத்துக் கொண்டு நிக்கிறார். கணக்கப்பிள்ளை, திருக்கிணுமலை முதலாளி பற்றில் அம்பது சதம் எழுதிக்குங்க. ஏப்பா நிக்கிறே. போவியா?...” பத்திரிகைப் பையன் அன்றைய ‘சன்’ பத்திரிகையை மேசையில் போட்டு விட்டுச் செல்கிறான். குங்குமதாரி பத்திரிகையின் இரண்டாம் பக்கத்தைப் புரட்டிக் கொண்டே, “அட, இவன் ஒரு வெல் போட்டிருக்கானே. ‘டெயிலி’யில் அவன் வேறு வெல் போட்டிருக்கான் பாசிப் பயறுக்கு. சானு, முனுக்குத்தான் டெவிபோன் பண்ணும்”

தொலைபேசியில் இலக்கங்களைத் திருப்பிக்கொண்டே,

“மொதலாளி வாங்க, இப்பத்தான் வர்றீங்களா? ஏன்? வதுள மெயில் வேற்று? இவனுகள் என்னமா ரெயில் ஓட்டு ரூனுக? டேட். வேலு! ஐயாவுக்கு வென்னி போடுடா! ராத்தி ரித் தூக்க மில்லாம இருப்பாரு...”

வதுளை ‘முதலாளி’ உள்ளே செல்கையில், “சானு மூனவா? நான் தான், ஏ. எஸ். எம். பேசறன். ‘சன்’ பாத்திங்களோ? பாசிப்பயறுக்கு ‘கொளச்சிருபா’ கொறைச்சிப் போட்டிருக்கோ. ‘சாத்தங்கா’ ரூபா விட்டிடுமே. உங்களிட்ட ஸ்டாக் தீந்தி டுச்சா?... சரிதான். அப்ப நாங்க அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கிறும்”

“கணக்கப்பிள்ளை. பாசிப்பயறுக்கு இனிமே ‘தங்கா’ ரூபா தைக்கப் போடுங்க. சரானு மூனவில் ஸ்டாக் தீந்திடுக்க?... கவனிச்சுக்கங்க.”

“வாங்க மொதலாளி. இப்பத்தான் வர்றீங்களா? ஒங்க கணக்கப்பிள்ளை கூட காலையில் போனில் பேசிக்கிட்டாரு. இருங்க. எங்களுக்குக் கட்டுடும் எண்டாப் பாத்துக் கிட்டிருப்பமா?” சிறிய கிண்ணத்திலிருந்த கொத்த மல்லியைப் பிசைந்த படியே,

“சுரக்கு அசலுங்க. அத நலதான்...” சட்டையை வெளியே எடுத்து அவர் கையையும், தன் கையையும் மணிக்கட்டுவன் மற்றுத்துக் கொண்டே என்ன இரகசியமோ? என்ன மொழியோ?

வ.அ.இராசரத்தினம்

சுத்யஜித் ராய்க்குத் துரோகம்!

நெருங்கிய நண்பரின் மகன் கொழும்பு பார்க்கவந்தான். சிறுவன் படப்பிரியன். அவனின் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யத் தமிழ்ப் படமொன்றிற்குச் சென்றேம். அப்படத் தின் கடை, நடிகர்கள் கல்கத்தாவில் தங்கியிருக்கும் போது நடைபெறுகின்றது. கல்கத்தா நகரின் வீதிகளையும் மாளிகைகளையும், தொழிற் கூடங்களையும் கதா நாயகி, கதாநாயகனுக்குக் காட்டுகின்றார்கள். இக்காட்சிகளைப் பக்கத்தில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த பிரபல எழுத்தாளர் ஒருவர், பொறுமை யிழந்தவராய். “கல்கத்தா நகரின் சாலை ஒரத்திலே வாழும் சாதாரண மனி தர்களின் வாழ்க்கைகளைத் தத்ருபமாக எடுத்து உலகப் புகழ் பெற்றிருக்கின்றார் சுத்யஜித் ராய். பல பரிசுகளும் பெற்றிருக்கின்றார். ராய் பிறந்த மண்ணுக்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்று, உதவாக்கரைக் காட்சிகளைப் படமாக்குவதென்றால், அவருக்குத் துரோக மிழைப்பதற் காகத்தானே! இந்தக் ‘குப்பை’க் காட்சிகளைத் தமிழ் நாட்டிலேயே எடுத்திருக்கலாமே! என்று சற்று ஆத்திரத் தொனியுடன் கூறினார்.

ஞ
க
ல
இ^ஃ
ந
ஷ
ல
ஷ

“சரியா? அப்படின்ன ஆறு மூட்டை போட்டிடுறன்”

“என்ன மோ செய்யுங்க”

“நீங்க யோசியாதீங்க மொதலாளி. சாயா ருபா கூட எங்களுக்குத் தக்காது. என்ன மோ கஸ்டமர் விட்டுறக் கூடாது. அதுகு பாக்கிறம். கணக்கப்பள்ளி, ஆறு மூட்டமல் விக்கு பில் போட்டிடுங்க... பில்லைப் பார்த்து மொதலாளிக்கு ரெண்டு ‘கொள்க்கி’ ருபா துக்காகப் போடுங்க... வண்டியிருங்கா? நாங்களே அனுப்பிற்றுமா? நாட்டாம. ஆறு மூட்டமல்லி தள்ளு வண்டிக்குப் போடுங்க” தொலைபேசி மனி அடிக்கிறது. அதைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டே,

“டம்புள்ளயிலிருந்து பேசுறீங்களா? சரக்குப் போட்டிற்றமே...” தொலைபேசியின் வாயைக் கையாற் பொத்திக் கொண்டே,

“ஏய், வேல்சாமி! நாப்பத்திரண்டு எழுபத்திமூனை பொறப் புட்டாச்சரா?” மறுபடியும் தொலை பேசியில்,

“பொது இப்ப குருநாகலைத் தாண்டியிருக்கும். மதியத்துக் குள்ள உங்களுக்குச் சரக்கு மூட வந்திடும். அங்க கேப்ப மூட இருக்கா? பொறியத் தாமதிக்காம அனுப்பிச்சுடுங்க...” தொலைபேசியை வைத்து விட்டு கணக்கப்பிள்ளை வைத்த சிட்டைகளைச் சரி பிழைப் பார்க்கத் தொடங்கியது அந்த இயந்திர மூளை. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று... அசர வேகத்தில் சிவப்புப் பெண்கில் சிட்டைகளை மேல் நர்த்தனமாடுகிறது.

நாலாவது சிட்டையிலும் சிவப்புப் பெண்கில் குறுக்காகக் காடு கிழிக்கிறது. அரைச் சதங் கூடத் தவறேயில்லை.

ஐந்தாவது சிட்டையை நோட்டம் பார்க்கையில், எங்கிருந்தோ அந்த வாரத்து ‘ஆனந்த விகடன்’ மேசையில் விழுகி

றது. சிட்டையின் இலக்கங்களைக் கூட்டுகையிலே இடது கை விரல்கள் விகடனின் பக்கங்களைப் புரட்டுகின்றன. பொருளடக்கத்தை, தலையங்கத்தை, கதைத் தலைப்புகளைப் பார்த்துக் கடை சியாய் முத்திரைக் கதையை, அதன் தலைப்பை, அதன் ஆசிரியரைப் படிக்கிறார்.

“யாருட சார் இந்தவார முத்திரைக்கதை”-கணக்கப்பிள்ளை ஆவலோடு கேட்கிறார்.

“எவன் எவனே எழுதறான். ரெண்டு கத கைவந்து மார்க்கட்டைப் புடிச்சிற்றுன்னு பின்னேடிப் பணத்துக்காக என்னென்னமோ எழுதிப் பக்கத்த ரொப்புறான். நாப்பத்தைஞ்சு வயது மொகரக்கட்டை மொதலியார், முப்பத்தைஞ்சு வயசுப் பொன்னு ஏரக்கப்பட்டுக் காதலிச்சாளாம்! ஏய்யா? மனஸ்தத்துவம் தெரியாதவன் எல்லாம் ஏய்யா கதை எழுதறான்?”

“ஓங்களுக்கு அவரைப் புடிக்கல்ல சார்”

“ஆமய்யா புடிக்கல்லத்தான். தி. ஜா. ட கதையில் வார பூவுக்கு, ஒரு ‘ஆமருவி’க்கு ஒற போடக் காணுமாய்யா இவனுகள்ர பாத்திரங்களெல்லாம்...”

“நீங்க தஞ்சாவூர்க்காரரு. அப்படித் தான் சொல்வீங்க”

“என், ஓங்க மெட்ராஸ் காரன் என்னத்தைக் கிழிச்சுடறான்?”-சிட்டையிலே மேலிருந்து கீழோடிய சிவப்புப் பென் சில், ரசித்துச் சாதஞ் சாப்பிடுகையில் கல்லுக் கடிபாட்டு ரசனை யிழந்தது போல்டக்கென்று நின்றது.

“கணக்கப் புள்ளா. சன்லைற் சோப்புக்கு ‘சா’ருபா கொறைச்சலாயிருக்கே. கவனிச்சிங்களா?”

“சரியாத்தான் போட்டிருக்கேன். கொம்பனிப் புது ‘பில்’ இப்பத்தான் கிணடச்சது. வெல கொறைச்சிருக்காங்க உன் நாட்டு உற்பத்தி. கொன்றேல்காரன் கண்ணி வைச்சுத் திரியிறான்”

கணக்கப்பிள்ளை சவர்க்காரக் கொம்பனியின் கடிதத்தையும் பில்லையும் கொண்டு வந்து நீட்டுகிறார். அதைப் பார்த்துக் கொண்டே, எழுதும் மேசையில் விரித்துக் கிடந்தமை ஒற்றுங்கடதாசியில் பெண்சிலால் நெடும்பிரித்தற் கணக்கொன்றைக் கணத்திற் செய்து முடித்ததும், ‘சரிதான்’ என்ற திருப்தியோடு, சிட்டையின் குறுக்காகச் சிவப்புப் பெண்சிலாற் கோடு கிழிக்கையில் தொலைபேசி மணி மறுபடியும் அலறுகிறது.

அதனைக் கையில் எடுத்துகொண்டே “ஹலோ, ஏ. எஸ். எஃ. தான் பேசுறன். முதலாளி இல்லியே, இப்பத்தான் புறப்பட்டாரு. சச்சச்சா! மதியம் வந்திடுவாரு... அவசரமா.... வந்தாம் சொல்றன்...”

திரும்பி, “வாத்தியாரா? வாங்க வாங்க. ஒங்களுக் கென்ன? வருஷத்தில அரைவாசி நாலோக்கு லீவு. கையில என்ன தினபதியா? ஒங்கட அமிர்தலங்கம் அரசாங்க ஊழியர் சிங்களம் படிக்க வேணும் என்று சொல்லிப் போட்டாராமே. தினபதியிலதான் சார் இருக்கு. டேய் வேலு, வாத்தியாருக்குச் சோடா கொண்டு வாடா... முளையத்த பசங்க. இப்ப சிங்களம் படிக்கச் சொன்னத ஐம்பத்தாறிலேயே சொல்லியிருக்கலாம். முன்யோசனையில்லியே. இருங்க வாத்தியார்..”

ஆசிரியர் அவர் அருகில் அமர்ந்து கொண்டதும், “டேய் வேலு; நம்ம ஒஸ்டின் முந்தாநாள் யாழ்ப்பாணந் தானே போச்சு. இன்னைக்கு வந்திருக் கணுமே. வந்தாக் கராச்சில போட்டிடாம் நேரே நாலாம் நம்பர் ஜெற்றிக்கு விடச் சொல்லுடா. ‘நெஸ்பிரே’ வந்திருக்கு. போடா. போய்ச் சொல்லிப்பிட்டு வா... பின்ன என்ன வாத்தியார்? கொஞ்சங் கூடச் சூறு சுறுப்பு இல்ல. சோடா கொண்டு வரச் சொன்னு அப்படியே வாய்ப்பாத் திற்று நிக்கிறுன். இன்னைக்கே யாழ்ப்பாணம் புறப்பாடா? டியூ சன் பீஸ் மொதலாளி தந்தாரு ஒங்ககிட்டக் கொடுக்கச் சொல்லி. வாங்கிக் கிறீங்களா? சுத்தமான வேலார்ச் சர்க்கரை, காலையில தான் வந்தது. கொஞ்சந்தான். கால் அந்தர் போட்டிறட்டுமா? காசப்பத்தி என்னங்க? அடுத்த மாதம் கொடுத்தாப் போச்சு. மொதலாளி மகனுக்குத் தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்கிற வாய்க்கு நாங்க தீபாவளிக்குச் சக்கரையாவது போட வேணுமா? டேய் பையா! ஜியாவுக்குக் கால் அந்தர் சக்கரை கட்டு. கணக்கப் பிள்ளை, ஜியா கணக்கிலே எழுதிக்கிங்க:”

தொலைபேசி மணி மீண்டும் ஒலிக்கிறது.

“உப்பு மூட வந்திடிச்சிங்க” நாட்டாமை குரல் கொடுக்கிறுன்.

“வந்திற்று? முனை நம்பர் கிட்டங்கில அடுக்கிறது தானே: எத்தன, இரு நூறு மூடையா?”

“அங்கெல்லாம் பயறு மூட்டைங்க”.

தொலைபேசி மணி ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. அதனைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டே, “ஹலோ, நான் தான். ஏ. எஸ். எம். தான் பேசிறன். சாரா, வணக்கம் டர். மொதலாளி இல்லியே. ஒரு அரை மணி அவருக்குத் தாடுகிச்ச வையுங்க. அரை மணி நேரந்தானே சார். மேல் மிச்சமா இல்ல. இப்பவே லொறி எனுப்பிர்றம். இல்லசார். நிச்சயமா அனுப்புறம். சாயந்தரம் இடப் பக்கமா வருவீங்களா? வாங்கசார்; மொதலாளியும் வந்திடுவார். சொல்லி வைக்கிறன்.”

தொலைபேசியை வைத்துக் கொண்டே, “இந்தக் கண்ரம்ஸ்; பயல்கள்ர தொல்லை பெரியதொல்லையாப் போச்சு-வாத்தி யார்... சோடா சாப்பிட்டமங்களா? நீங்கதான் சிகாட் பத்த

மாட்டங்களே... நாட்டாம, நீ
என் நிக்கிறே. முனைம் நம்பர்
கிட்டங்கில் இப்ப நாத்தி எழு
பத்தாறு மூட—பழைய சிட்
டைகளைப் புரட்டிக் கூட்டிக்
கொண்டே—ஆமா, சரியா
நாத்தி எழுபத்தாறு மூட எடு
பட்டிருக்குமே. ஜம்பது ஜம்
பதா நாலு அட்டிபோட்டு
உப்பு மூட்டைய அடுக்கிடு.”

“சார் அங்க...”

“போ நாட்டாம! அங்க
எடம் இருக்குங்குறன்... ஒண்
னுமே தெரியாது வாத்தியார்
இவனுகளுக்கு, நேத்து இருந்தா
இன்னைக்கும் அந்த மூடை
இருக்கனுமா? நடுத் தெருவில
வண்டியை நிறுத்திட்டு உப்பு
மூட அடுக்க எடமில்லையாம்.
‘டிரபிக்’ பொலிஸ்காரர் வந்தா
அது வேற தலைவேதனை சுத்த
அயோக்கியப் பசங்க.”

எதிர்த்த தேநீர்க் கடையிலிருந்து வர்த்தக ஓலிபரப்பு
அலறுகிறது. “கன்னம் கன்னம் கன்னம்—சந்தனக் கிண்ணம்
கிண்ணம் கிண்ணம்.” வேலு பாட்டை இரசித்துத் தாளம் தட்டு
கிறுன.

“பாட்டு ரசிக்கிறுரு தொர. என்னமோ பெரிசாச் சால்வை
யைப் போத்திட்டுத் தமிழ்ப் பண்பாட்டோட படம் புடிச் சிரிக்
கன் என்று பீத்திக்கிறுன். பாட்டப் பாருங்களன் பாட்ட. தமிழ்ப்
பண்பாடு சொட்டுது! இந்தப் பாட்டுக்குப் படத்தில் ஆடுற
நாட்டியம்! இந்தப் பயல்களைப் புடிச்சுச் சமணரைக் கழுவேத்
தினது போல ஏத்தனும் வாத்தியார். அப்பதான் தமிழ்ப் பண்
பாடு தப்பிப் பிழைக்கும்...”

யாரோ புதியவர்—இல்லை இல்லை—எனக்கும் தெரிந்த பழும்
பெரும் தமிழ் எழுத்தாளர் கடைக்குள் நுழைகின்றார்.

“சார் நீங்க...?”

எழுத்தாளர் தன் விசிட்டிங் ‘காட்டை நீட்டுகிறார்.

“நீங்க தானு சார்! உங்களைத்தான் சார் காத்துக் கொட்டிருக்கிறன்.” என்று எழுந்து கொண்டே, “கணக்கப்பிள்ளை
மேசையைச் சுத்த கவனிச்சிக்குங்க” என்று கூறி விட்டு எழு
தமளரை முகம் மலர்ந்து தழுவி அணைத்த படியே, “உங்க
சார். உங்களைக் கண்ணால் கண்டது என் பாக்கியம் சார்” என்ற
படியே எல்லா வேலைகளையும் விட்டு விட்டு அம்மனித யந்திற்
எழுத்தாளரை உள்ளே அழைத்துச் செல்லுகிறது.

நான் அந்த ‘இரசிக’னைக் கண்டு பிரயித்து நிற்கிறேன். *

தமிழில் செய்தி விமர்சனம்

அரசாங்க திரைப்படத்தில் பிரிவு
தாம் எடுக்கும் செய்திப் படங்களை
கண் ஆங்கிலத்திலும், சிங்களத்
திலுமே இதுவரை விமர்சித்
தது. சமீபத்தில் தமிழிலும்
‘செய்தி விமர்சனம்’ செய்யப்
படுகின்றது. வரவேற்கப்பட
வேண்டிய நல்ல முயற்சி இது.
கொழும் பில் நடைபெறும்
தமிழ்ப் படங்களுக்கு முன்னால்
இச் செய்திப் படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. இப்படங்களின்
தமிழ் வசனங்களை நமக்குப் பரிச்
சயமான இலங்கை வாளைவி
அறிவிப்பாளர் வி. ஏ. கடூர்
அவர்கள் பேசுகின்றார்கள். கண் ரென்று இனிமையாக அவர்
உச்சரிக்குந் தமிழ் வசனங்களைக்
கேட்க எந்தத் தமிழ் உள்ள
மும் மகிழும்.

சுன்னகம்: வட-இலங்கைத் தமிழ்நூற்

பதிப்பக்கப் பாடாலைப் பாட புத்தகங்கள்
வித்தியாதீபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை

வாசினைப் பாட புத்தகங்கள்

பாலபோதீனி

ரூ. ச.

ரூ. ச.

அரிவரிப் புத்தகம்

(வண்ணப்பதிப்பு)

தமிழ் மலர் மாலை

1-25

தமிழ் இலக்கியச் சுடர்

1-25

உரை நடை விருந்து

1-50

கட்டுரை மஞ்சரி

3-00

முதற் புத்தகம்

மொழிப் பயிற்சி

"

முதற் புத்தகம் IIஆம்

60

இரண்டாம் புத்தகம் "

வகுப்பு 60

மூன்றும் புத்தகம் "

2ஆம் " IIIஆம் " 90

நான்காம் "

3ஆம் " IVஆம் " 1-00

ஐந்தாம் "

4ஆம் " V ஆம் " 1-10

ஆறுமாம் "

5ஆம் " VI ஆம் " 1-20

ஏழுமாம் "

6ஆம் " VII & J. S. C. 1-75

பாலபோதீனி உபபாட புத்தகங்கள்

உயர்தரவகுப்பு 2-50

பரதன்

தமிழ் மொழிப்

இராஜாதேசிங்கு

பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் 1-60

தமயந்தி

பயிற்சி மூலம்

இராமாயணச் சுருக்கம்

பாலைஷத் தேர்ச்சி 1-50

சந்திரமதி

விஞ்ஞானம்பொதுவிஞ்ஞானபோதீனி

மணிமேகலை

V ஆம் புத்தகம் 2-50

குசேலர் சரிதம்

VII ஆம் புத்தகம் 3-50

சாவித்துரி

VIII ஆம் புத்தகம் 4-00

குகன்

ஆட்சி இயல் (Government, 6-00

சகுந்தலை சரிதம்

A Guide To Translation

திருமாவளவன்

Parts I & II 4-00

சமயம் சைவ சமய போதீனி

இரண்டாம் வகுப்பு

சுகாதாரம் சுகாதாரபோதீனி

மூன்றும் "

நான்காம் வகுப்பு 1-25

நான்காம் "

ஐந்தாம் வகுப்பு 1-50

ஆறும் "

ஆறும் எழாம் வகுப்பு 2-00

ஏழும் (அச்சில்)

J. S. C. வகுப்பு 2-50

ஈவசுறப்பாடத்தொகுப்பு

G. C. E. II 4-00

(J. S. C.) 1-75

கணிதம் சீறுவர் கணக்கு

இலக்கியம் இலக்கிய மஞ்சரி

2ஆம் வகுப்பு 1-25

மூன்றும் புத்தகம்

3ஆம் " மாணவர் பிரதி 1-50

நான்காம் "

4ஆம் " மாணவர் பிரதி 1-50

ஐந்காம் "

5ஆம் " மாணவர் பிரதி 1-50

ஆறுமாம் "

அக்ஷரகணிதம்

ஏழுமாம் "

I ஆம் பாகம் 3-00

ஏஞ்சாமாம் "

II ஆம் பாகம் 3-00

நமிழ் மஞ்சரி 1ஆம்

கேத்திரிகணிதம்

புத்தகம் 1-10

I ஆம் பாகம் 3-00

" 2ஆம் "

II ஆம் பாகம் 2-50

" 3ஆம் "

எண் கணிதம் 3-00

அட்சரகணிதத்தை ஆங்கிலத்தில் Algebra என்றழைப்பர். Algebra என்ற சொல் அரபுச் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. அல்ஜிப்ர (Al jibr) என்பதுதான் அந்த அரபுச் சொல். சிதறியவற்றைச் சேர்த்தல் என்பது இதன் பொருள்.

(35ம் பக்கத்தையும் பார்க்கவும்)

மாடறுப்புத்தடை— பொருளாதாரத் தடை!

கே: பல இடங்களில் நடந்து வரும் “பசுவதைத் தடுப்பு” கிளர்ச்சி வெற்றி பெறுமா?

ப: கிளர்ச்சிகளைத் துவக்கத்திலேயே சரியானபடி சமாளிக்காமல் வலுத்த பிறகு அவற்றிற்குப் பணிவது நம் சர்க்காரின் வழக்கம். நேருஜி உயிரோடிருந்த போது ஒரு தடவை இம்மாதிரியான கிளர்ச்சிகள் தலை காட்டின. மாடறுப்பதைத் தடை செய்வது நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கடுமையாக பாதிக்கும் என்று கூறி அவர் இனங்க மறுத்து விட்டார்.

நாடு முழுவதும் நாளொன்றுக்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான மாடுகள் அறுக்கப்படுகின்றன. அது தடை செய்யப் பட்டால் பலகோடி மக்களுக்கு உணவுப் பிரச்சனை பெரிதாகும். அதனால் காய்கறிகள் உட்பட எல்லா உணவுப் பண்டங்களின் விலைகளும் அதிகரிக்கும். மாடுகளின் எண்ணிக்கை நாள்தோறும் பெருகிக் கொண்டே போகும் போது அவற்றிற்கு வேண்டிய தீவனத்தின் தேவையும் பெருகிக் கொண்டே போகுமாதலாலும் அதனால் ஏற்படும் விளைவு பயங்கரமான தாக இருக்கும். இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சமும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். இந்தியாவின் மாட்டுத் தோல்களுக்கு அயல் நாடுகளில் நல்ல கிராக்கி யுண்டு. எத்தனையோ கோடி ரூபாய் பெறுமான முள்ள அன்றியச் செலாவணியை அவை ஆண்டுதோறும் நமக்குத் தேடித் தருகின்றன. அறுக்கப்படும் மாடுகளின் தோல்களுக்கே, மதிப்புண்டு. தானாகச் சாகும் மாடுகளின் தோல்களுக்கு, மதிப்பில்லை. ஆகவே மாடறுப்புத் தடையினால் ஏற்படக் கூடிய கஷ்ட நண்டங்களை ஓர் ஆண்டு காலத்திற்குத் தோடர்ந்து தாங்கக் கூட நம்நாட்டு பொருளாதாரத்திற்கு சக்தி இருக்காது.

—முஸ்லிம் முரசு
சென்னை

நாமுமி நாங்கண்மீ

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

மின்டாடி சுப்பர் மகன் தின்டாடி சுப்பர் மகன் கொண் டோடி சுப்பர் வெகு காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு கடிதம் எழுதி முடித்தார். அவருக்கு உள்ளூர் வெகு திருப்பி. கடிதம் எழுதுவதில் அவருக்கு அல்டீய மனப்பாள்ளம் உண்டு. அவசர அரசாங்கக் கடிதமாக்க கூட ஊறுகாய்ச் சாடிக்குள் போட்டு வைப்பது அவர் பழக்கம். ‘ஹர் பேர் தெரியாத ஒரு ரவிகையிட மிருந்து வந்த கடிதத்திற்கு ஓரே குந்தாக குந்திப் பதில் எழுதுகின்றார்’ என்ற நினைவுடன், மேஜைக்கு வந்த ‘பேப்பர்’ சின் எப் பிர்ளையை அவர் கவனிக்கவில்லை. அவருடைய கவனத்தைத் தன் பால் இழுப்பதற்காகப் ‘பேப்பர்’ சின்னப்பிள்ளையே பேசத் தொடங்கினார்.

“இப்பதான் இந்த மனுஷனுக்கு வாலை திரும்பியிருக்கு. ‘நீங்கள் தான் எழுத்து மன்னன்; சொல்லின் சக்கரவர்த்தி’ என்று யாரே ஒரு குமரி எழுதிப் போட்டாள் எண்ட புழக்கத் திலை மனுஷன் இருந்து எழுதுது. இந்த வெக்கங் கெட்ட மனுஷனைப் பற்றி ஊரிலை என்ன கதைக்கினம் எண்டது எனக்கல்லோ தெரியும்” என்று பேப்பர் சின்னப்பிள்ளை நாக்கு வழித்துப் பேசினார்.

“நீதான் பெரிய பேப்பராச்சே! பேப்பருக்குத் தெரியாத செய்தியா? செய்தியை நீ சொல்லு. நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறன்” என்று கொ. சு. குரல் எழுப்பிப் பேசினார்.

“பெரிய எழுத்தாளர்கள் எண்டு வேவஷம் போடுற பெரிய மனுஷங்களின்ற வண்ட வாளங்களைக் கூடத் தண்டவாளமேற்றும் எங்கடை கொண்டோடி சுப்பரோடை கொழுவிக் கொண்டு நிக்கிறுய் தங்கச்சி..” என்று கூறிக் கொண்டு வந்த பரியாரி நாகப்பர் ஒரு கதிரையில் அமர்ந்தார்.

“நான் கொழுவிக் கொண்டு நிக்கிறனே? ஊர் தேசத்திலை என்ன பேசுகினம் எண்டதைத்தான் சொல்ல வந்தன்.”

“அப்பிடி என்ன பேசுகினம்?” என்று நாகப்பர் ‘சாவி’ கொடுத்தார்.

ஆரியர் குறிப்பு

கொண்டோடி சுப்பர் பிரச்சினைக்குரிய ஆசாமி என்பதை ‘இளம் பிறை’ வாசகர்கள் அனைவரும் அறிவர். கெ. சு. இந்தப் பகுதியில் தன்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயங்களையே எழுதுகின்றார். அவருடைய அபிப்பிராயங்கள் இளம் பிறையின் அபிப்பிராயங்களாக மாட்டா என்பதை மீண்டும் நூபகப் படுத்துகின்றோம்.

—ஆரி

‘அல்ஜிபிரை’ என்ற அட்சர கணித முறையின் மூலம், பல வசனங்களிற் கூற வேண்டிய ஒன்றை ஒரு சிறிய வாய் பாட்டிலே கூறி விட முடியும். வாய்பாடு கணக்கினை இலகுவாகச் செய்வதற்கு உதவுகின்றது. தரப்பட்ட வற்றை வாய் பாட்டிலே புகுத்தி விடையைப் பெறுவதற்கு அதிகம் சுய சிந்தனை தேவையில்லை அல்லவா? இந்த வாய்பாடு - சமன் பாட்டு அடிப்படையில் எழுதின்றது. ஒரு சமன் பாட்டினால் ஒரு நாத்தீகினை ஒருவர் வாய் டைக்கச் செய்திருக்கின்றார். எங்கே?

(36 ஆம் பக்கத்தையும் பார்க்கவும்)

“இவர் எழுதிக் கிழிச்சதாலதானும் பண்டிதர் கந்தையா வுக்கு சாகித்திய மன்றலைப் பரிசு கிடைத்ததாம்...” என்று சின்னப்பிள்ளை ஆரம்பிக்கவும், கொ. சு. குறுக்கிட்டார்.

“இஞ்ச பார் சின்னப்பிள்ளை. நான் எழுதிக் கிழிக்கிற எழுத் தாளானில்லை. நான் கிழித்து எழுதுற எழுத்தாளனுக்கும்.. பண்டிதர் வித்துவான் சக ‘போள்’ (BOL) எழுதியிருக்கிற ‘வள்ள’லித் தான் கிழிச்சுக் காட்டினான்.”

“போதும்.. போதும்! ஒரு வருஷமா மூச்சும் விடாமல் வெள்ளாண்மையைப் பாத்தியன். இப்ப மறுபடியும் துவங்கிட்டியள்...” என்றுபேப்பர் சின்னப்பிள்ளை சலித்துக் கொண்டாள்.

“நாகப்பர் உமக்குத் தெரியும் தானே? ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு காலம் இருக்குது. தேர் போல ஆரம்பித்த வெள்ளாமை சடங்குடன் அறுவடையாகி சூட்டு மேடையிலை இருக்குது. இப்ப இங்காலை விதைக்கிற காலமும் வந்திட்டுது...” என்று கொ. சு பரியாரி நாகப்பரைத் தன்னுடைய ‘சுப்போடு’க்காக இழுத் தார்.

“நீங்கள் சரியா உங்கடை அப்பரைப் போலத்தான். திண்டாடி சுப்பர் என்ன செய்வார் தெரியுமா? கூட்டம் கூடிட்டுது எண்டால், ஒரு கல்லைத் தாக்கி ஒரு பக்கத்திலை போட்டுச் ‘கு’க் காட்டி விடுவார். எல்லோரும் அந்தக் கல்லைக் கண்டு பிடிப்பதி லும், ‘இது தான் ‘தி.சு.’ எறிஞ்ச கல்’ என்று சண்டை பிடிப்பதிலும் மினக்கெடுவானுகள். அதற்கிடையில் சுப்பர் யேப்ப மரத்து நிழலில் இரண்டு பாட்டம் நித்திரை கொண்டிட்டு ஆறு தலா எழும்புவார்...” — முகஸ்துதியாகச் சொல்லுவதும் என்று நினைத்துக் கொன்னார் நாகப்பர். இந்தக் கதை எடுப்பதில்லை.

“என்றை அப்பன்றை பெருமைகளைச் சொல்லி நான் உயிர் வாழ மாட்டன். என்றை அப்பர் திண்டாடி சுப்பர் கை கால்களை வளைத்து, இடுப்பு முறியப் பாடுபட்டு உழைத்து வாழ்ந்த கொழி ஸாளி. அதிலை எங்குப் பெருமை. எழுத்தாளர் என்று வேஷம் பேரட்டுக் கொண்டு திரியிற போவிகளின் முகமுடியைக் கழட்டப் பேஜை தூக்கின்தாலை நான் எழுத்தாளன் எண்டுவைச்சுக்க கொள்ள வது. அதுக்காக என்றை அப்பனும் எழுத்தாளன் தான் என்று இல்லாததையும் பொல்லாததையும் புழுகித் திரிய மாட்டேன். ராழப்பாணிகளை ‘வெருட்டுறுதுக்காக இரு மரபும் துய்ய வந்த

டி.ரோ (Diderot) என்ற லோகாயுதவாதி ரூஷிய சபையிலே கடவுள் இல்லையென்று திறமையாக வாதாடினார்.

விஷயங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த எயிலர் (Eular) என்பவர், “

$$\frac{a + b^n}{n} = x$$

எனவே, கடவுள் இருக்கின்றார்” என்று கூறினார்.

முன்னவர், பின்னவர் கூறிய சமன் பாட்டை விளங்கிக் கொள்ளாததால், எதிர்த்து வாதிட முடியாமல் மௌனமானார். இந்த மௌனம் தோல்வியின் அடையாளமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

உண்மை என்ன வென்றால், இந்த சமன் பாட்டிற்கு எந்த வித விசேஷ அர்த்தமுங் கிடையாது!

எந்தெந்த விசேஷ!

வெள்ளாளன் எண்டும் சொல்லித் திரியவும் மாட்டான்: விளங்கிச்சுதோ நாகப்பர்” என்று தமக்கே உரிய மிடுக்குடன் ‘கொசு’ ஒரு போடு போட்டார்.

“அட்டா, இப்பதானே ‘சப்ஜெக்ட் மேட்டர்’ விளங்குது. பண்டிதர் கந்தையா தன்னுடைய தகப்பனுரைப் பெரும் புலவன் எண்டு காட்டிக் கொள்ள வெட்கமில்லாமற் செய்த திருகுதாளங்களைச் சொல்லுவறியளாக்கும்... உங்களுக்கு இன்னேருசங்கதி தெரியுமோ?”

“கும்மா விடுஞ்கோ நாகப்பரன்னை. உந்த மனுஷன் உப்பிடித் தான் புறணி அளந்து கொண்டிருக்கும். இந்த வருஷம் என்ன நடந்திருக்குது? அந்த மனுஷன்ரை பெண்டிலுக்கு அரை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைச்சிருக்குது”

“ஓமோம், உந்த அரைக்கிற வியாபாரம் எனக்கு வேண்டாம் நான் எழுத்தாளன் எண்டாப் போலை, என்றை பெண்டில் ‘பேப்ப’ருக்குத் தானும் ஒரு எழுத்தாளி எண்ட நினைப்பார்க்கும்... சே, பெண்டிலின்றை பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு வாழ்ந்தும் ஒரு மனுஷனே?” என்று மணைவி மீது ‘பாய்ந்து’ விழுந்தார், ‘கொ. சு.’

“என்ன, இன்டைக்கு நம்ம சுப்பருக்கு ‘மூட்’ சரியில்லைப் போலை; வறு ‘கீற்று’ பேசேறார். அரைக்கிறது எண்டால் என்ன? அரை என்றால் Half. அப்ப அரைக்கிறது எண்டால் Half இக்கிற தாக்கும்...” என்று தனக்குள் சிந்திப்பவரைப் போல நாகப்பர் சொன்னார்.

“நாகப்பர்! புதிசா இரண்டு இங்கிலீச் சொற்களைப் படிச் சுப் போட்டு உங்கடை தமிழையும் பழுதாக்காதேயுங்கோ... புதிசா இரண்டு இங்கிலீச் படிச்சப் போட்டு எலிலேபத் மகாராணியைக் கொலை செய்யக் குறப்பட்டிருக்கின்ம். உந்த இங்கிலீச் அண்ணே மலையிலை என்ன பாடுபட்டது என்று எனக்

மட்டுந்தான் தெரிஞ்ச சங்கதியோ? எங்கடை அகராதியிலை அரைக்கிறது எண்டதுக்கு ஒரு புது அர்த்தம் இருக்குது... என்று கொ. சு. இழுத்தார்.”

“நீங்கள் உங்கடை அர்த்தங்களை உங்களோடை வைச்சி ருங்கோ...”

“உன்னையப்பா, நீ ஒரு பேய் மனுவிதான். நான் இப்பென்ன சொல்லிப் போட்டன்? அவுக்கு என்ன? அரை வேக்காட்டுப் பண் டிதப் பட்டம் இருக்குது; ‘பேராசிரியை’ என்று போட்டுக் கொள்ளத் தத்துவமும் இருக்குது. இவற்றை வைச்சுக் கொண்டு ‘பிளின்’ லிலை இறங்கிறதுதான் சரியில்லை. வெறும் மட்டிக் கடுதாசியிலை, படான் அடியலில் ஒரு புத்தகம் போடுறது. அடக்க விலையிலும் மூன்று மடங்காக விலையைப் போடுறது. வாங்க விருப்பமோ இல்லையோ, பயிற்சிக்கு வந்துள்ள மாணவர்கள் மீது மிளகாய் அரைத்துப் புத்தகங்களை விற்கிறது. நூறு மாணவர்கள் ஆளுக்குப் பத்துப் பத்துப் புத்தகப்படி விற்றால், 1000 பிரதிகள் ஒரே சம்பள நாளில் பறந்து போகுது. இந்த அப்பட்டமான கருவாட்டு வியாபாரத்தை இலக்கியத் தொண்டு என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது இருக்க்கட்டும், அதை இலக்கியத் தொண்டு என்று நம்பும் பேயரைப் பற்றி என்ன சொல்வது?” என்றார் கொ. சு.

ஞானேதயம் பெற்றவரைப் போல நாகப்பர் கதிரையில் நிமிர்ந்து குந்தினார். ‘ஓ கோ, அப்ப அவ வருஷா வருஷம் புத்தகம் போட்டால், ஆசிரியப் பயிற்சிக்கு வாற மாணவர்கள் கந்தறுகிற துண்டன்று சொல்லுங்கோ..’ என்றார் நாகப்பர் உர்சாகமாக

“சத்தம் போட்டுப் பேசாதையும் நாகப்பர். ‘பந்தம்’ பிடித் துத்தான் பாஸ் பண்ணவேண்டிய சில மாணவ சிகாமணிகளின்றை காதிலை விழுந்திடப் போகுது... பேந்து பாலம் வழியிலை அறிஞரின்றை பிரதாபத்தைச் சொல்லித் திரியுங்கள்’ என்று நிதானப்படுத்தினார் கொ. சு.

“அது கிடக்கக் கொண்டோடி கூப்பர். புத்தகத்தின் பேப்பர், அடியல், பைண்டிங் என்ற விஷயங்களை நமது பத்திரிகை ஓமர் சனகாரர் எழுத்தும். அவையஞாக்கு அது மட்டுந்தானே தெரியும்!... அம்மையார் எழுதியிருக்கும் ‘அரசன் ஆணையும் அடக்கெளாந் தரியும்’ என்ற நூல் எப்பிடி இருக்குது? உங்கள்டைய அபிப்பிராயம் என்ன?”

“இனி, இஞ்சை நின்டு காது கண்ணம் வைச்சுக் கேழ்க்கே வாது. நான் குழினிக்கை போறன்’ என்று ‘பேப்பா’ சின்னப் பிள்ளை நழுவினான்.

“அந்தச் சாட்டோடை ரெண்டு பேரூக்கும் கோப்பி ஜேட் டாஜென்’ என்று கூறிய கொ. சு. “அந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றி எண்ணுடைப் புதிப்பிராயமோ? உதிலை ஒரு கடிதம் எழுதி வைச் சிருக்கிறன். எடுத்து வாசியும். என் அபிப்பிராயம் விளப்பமாகத் தெரியும்” என்று அன்று எழுதி முடித்த கடிதத்தைச் சுட்டிக் கொடினார் கொ. சு.

பிராண்கள் வாழ்விலே!

கறையானும் புரோட்டோசோவாவும்

பட்ட மரங்களைக் கண்டால் கறையான்களுக்கு ஒரே கொண்டாட்டம். மரத்தை அரித்து அரித்துத் துளைசெய்கின்றன. அதனால் எவ்வளவு பெரிய மரமும் விரைவில் விழுந்து விடுகிறது. இந்தக் கறையான்கள் வீடுகளில் புகுந்து புத்தகங்கள், துணிகள், மரப்பெட்டிகள் முதலியவற்றைப் பதம் பார்ப்பது சர்வ சாதாரண நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

தோற்றுத்தில் ஏறும்பு

களைப் போல இருப்பதோடு வெள்ளை நிறமாகவும் இருப்பதால் கறையானைப் பலர் ‘வெள்ளை ஏறும்பு’ என்றும் அழைக்கின்றனர். ஆனால், கறையான் ஏறும்புகளின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததல்ல. மரவேர்களின் இடையேயும் வீட்டின்சுவர் ஓரங்களிலும், நிலத்தினுள்ளுடு அமைத்து வாழ்கிறது கறையான். இது உணவு பெறும் பொருட்டே மரங்களையும் மரப் பொருட்களையும் அரித்து நாசமாக்குகிறது. அரித்த மரத்தூள்தான் கறையானின் உணவு.

ஓ... அதைத்தான் சொல்லுறன். நீங்கள் நினைக்கிறது சரியில்லை. தம்மையின்றை பச்சாக்களும் பலிக்கிறதுதான். ஆனால், வானத்தை வில்லாக வளாக்க வேணும், மன்றைக் கயிருத் திரிக்க வேணும் எண்டால் வில்லங்கந்தானே? என்ன வில்லங்கம்? முடியிற சங்கதியே? இந்த விஷயத்திலே பாருங்கோ கணகருக்குச் சாட்டையா விருப்பமிருக்குப் போலை கிடக்குது. அவர் ஆள் விலை சுழியன். வார்த்தையைப் புடி குடுக்க மாட்டார். அவரின்றை கதையளின்ற சாங்கத்திலே நான் புடுங்கி எடுத்ததைத்ததான் இப்ப சொல்லுறன். நாலுதரம் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் கேட்பாரெண்டுதான் நினைக்கிறன். இந்த அலுவலா அவரிட்டைப் போனால், அவர் புளியடி வளவுக் கதையைத் தான் முதலிலை எடுக்கிறார். அதிலை பாருங்கோ வடக்காலை கிடக்கிற காணி விலை பள்ளக்கை. அதை மெதுவாத் தட்டிவிடப் பாக்கிறார். அதை நிரவிட்டு மட்டத்துக்கு எடுக்கப் போகிற காக்கக்கும் பிரயாசைக்கும் வேறை காணி வாங்கலாமென்றது உண்மைதான். வாங்கிறவனுக்கு உது விளங்காதே? முழுப் பூசனிக்காயை ஒரு இலை சொத்துக்குள்ளை என்னுலை மறைக்க முடியுமே? உண்மைதானே சொல்ல வேணும்... இவர் ஒவசியர் அந்தக் காணியிலை ஒரு கண் வைத்திருக்கிறார். ஆனால், ஆளைத் தெரியுந்தானே உங்களுக்கு? தலிச்ச முசல் அடிக்கிருப்பத்து அவருக்கு. ரெண்டு பக்கத்துக்கும் அவ்வளவு கைப் பிடிப்பு இல்லாமல் அதை முடிக்கப் பாக்கிறன். அதை முடிச்செட்டெண்டால், உங்களின்றை விஷயத்தைக் கணக்கு நறுக்காகப் பேசலாம். என்றை தொழில் பாருங்கோ, அடிச்ச பிரம்

தாக் தமிழ்யா

மரத்தூணைத் தின்றுல் நமக்கு வயிற்றுவலி அல்லவா வந்துவிடும். கறையான்களுக்கும் அப்படித் தான். கறையான்களுக்கும் விழுங்கி வைக்கும் மரத் தூண்கள் செரித்தால்தான் வயிற்று வலி வராது. கறையானுக்கு விழுங்க மட்டும் தெரி கிறது. ஆனால் அதைச் செரிக்க வைக்கும் ஆற்றல் அதற்கில்லை. எனவே இந்த மரத்தூணைச் செரிக்க வைக்கும் வேலையைக் கறையானின் நண்பர்கள் செய்கின்றனர். புரோட்டோசோவா எனப்படும் இந்த நண்பர்கள் கறையானின் வயிற்றிலும் குடிலிலும் வாழ்கின்றனர்.

புரோட்டோசோவாகளுக்குத் தலை, கால், கை, வால் ஒன்றுமே கிடையாது. இதன்

உடல் ஒரு தனிக் கலனினால் ஆனது. மையொற்றி மையை உறிஞ்சுவதுபோல இது கறையான் தின்பவைகளை உறிஞ்சி விடுகிறது. இப்படித்தான் கறையானின் வயிற்றினுள் உணவு செரிக்கிறது. எனவே, புரோட்டோசோவாகள் மிகச் சிறியனவாக இருந்தும் கறையானுக்கு உதவுகின்றன. அதன் வயிற்றினுள்ளேயே இருந்து கொண்டு உதவுகின்றன. இந்த நண்பர்கள் இல்லையானால் கறையான் கள் இறந்துவிட வேண்டியது தான். எனவே கறையானின் உடலினுள்ளேயே இருந்து கொண்டு அதன் நண்பனாக வாழ்கிறது புரோட்டோசோவா.

—அன்றனி பெர்னுண்டோ

புக்கும் நோக்குடாது; அடிப்பட்ட ஆஞ்கும் நோக்குடாது ஓவிசியருக்கு என்ன? ரேஷ்டுத் திருத்திறதோடை, அவர் காணியை மேடாக்கிப் போடுவார்... இதிலும் ஒரு வில்லங்கம் பாருங்கோ. ஓவிசியரிட்டைப் போன்ற அவர் மேஜை ஒரு வேலையிலை கொழுவி விடுறதைப் பற்றித்தான் முதலிலை பேசுகிறோர். அவரின்றை மேன் படிச்சுப் போட்டுச் சும்மா திரியிருந். நீங்களே சொல்லுங்கோ, இப்ப கெட்டித் தனத்தைப் பாட்டதோ வேலை குடுக்கிறங்கள்? குடுக்கிறதைக் குடுக்கிற வழியாலை குடுத்துத் தூத்தான் சரிப்பன்னண தன்னியிலை பலகாரம் சூறுவார். அரிசிப் பொரியோடு திருவாரூர் எண்டு இந்த அலுவலை முடிக்க முடியுமோ? என்றை வேலை இப்படித்தான் பாருங்கோ. நீங்கள் உரத்துப் பேசுமாட்டியன். குனிஞர் தலை நிமிர்த்து ஒருத் தரோடையும் பேசுமாட்டியளைண்டு, உங்களுக்கு ஒரு உதவி செய்யக் கணகரிட்டைப் போக, அவருக்காக ஓவிசியரிட்டைப்போக வேண்டக் கிடக்குது. ஓவிசியர் இதுதான் தாய்மெண்டு, எனக்கு இன்னெரு வேலை வைக்கிறார். எல்லாம் இப்பிடிலாடச் சங்கிலியாக்கிடக்குது. எண்டாலும் தம்பையருக்கு எல்லா முடிச்சையும் அவிழ்க்கத் தெரி படாமல் பொறுத்திருங்கள்.

ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

ராஜா ஸ்டூடியோ தீறப்பு விழா

தம் சுய உழைப்பால் முன்னேறிய கலெக்டர் களுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் கே. ராஜப்பன் அவர்களாவர். சாதாரணப்படப்படிப்பாளராக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்து, இன்று ஈழத்தி லுள்ள பத்திரிகைகளுக்குச் செய்திப் படங்கள் விளியோகம் செய்யும் தனி நபர் நிறுவனமாக வளர்ந்துள்ளார். பத்திரிகைகளுக்குச் சொந்தமான படப்படிப்பாளர் இருந்தம், இவருடைய படங்களையே விரும்பிப் பிரசரிக்கின்றன என்ற உண்மை இவருடைய திறமைக்குச் சான்றாகும். நவீன வசதிகள் அனைத்தும் கொண்ட ஒரு ஸ்டூடியோவை, புதிய செட்டித் தெருவில் சொந்தத்தில் அமைத்துள்ளார். அதன் பெயர் 'ராஜா ஸ்டூடியோ' வாகும். அதன் தீறப்பு விழா நடைபெற்றபொழுது தேசிய அரசாங்கத்தின் அமைச்சர்கள் பலர் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். பிரதமர் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார்

விளக்கம் இங்கே!

இரு பெண்களின் மத்தியிற் காணப்படுவர் வாத்தியார்சாமித் தம்பிதான். எதையும் சிக்கனத் துடனும், அர்த்தத்துடன் செய்யும் இயல்பினர். மங்கியெட்டுரின் பயிற் றப்பட்ட முதலாவது ஆசிரியர். என்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு. அத்துடன் இவர் புளியந்திவு டவுணிலே கல்யாணஞ் செய்துள்ளார். புத்தகங்களும் கையும், முக்கும் கண்ணுடியுமாகக் காட்சித்தருபவர் அந்த டவுன் உணவி. இன்னொரு சிறப்பு என்ன வென்றால், அவர் மனைவியும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாவர். இருவரும் உத்தியோகம் பார்ப்பதினால், மறு பக்கத்திலுள்ளவர் வேலைக்காரி என்றுநினைத்து விடாதீர்கள்.

அவருக்கு படுவான்கரையில் வயல் உண்டு. வெள்ளாண்மையை அவரே நேரிற் கவனிப்பார். விடுமுறைகள் போக, மெடிக்கல் 28 நாட்களையும், காசவல் 21 நாட்களையும் வெள்ளாண்மைக்காகச் செலவு செய்வார். இப்படி ஒடி ஆடி வேலை செய்பவருக்கு ஆறுதல் வேண்டாமா? இதற்காகத்தான் வயலுக்குக் கிட்ட, மறுபக்கம் உள்ள பெண்ணை ‘வைத்திருக்கிறார்.’ ‘உடுபடுவயும் சாப்பாடும் கொடுக்க’ மாடு கண்றுகளைப் பார்க்கவும் குடும்ப வாழ்வுக்கும் ‘சோக்கான ஆள்’ என்பது சித்தாந்தம்.

இவரைப் பற்றி, இவரிடம் பயிலும் மாணவ சிகாமணிகள் ஒரு பகிடிசால்வார்கள். “விடிய எழும்பியதும்கையுமாக எங்கே போகிறீர்கள்” என்று ஒருவர் கேட்டாராம்.

“முகம் கழுவக் கிணற்றத்திக்குப் போகாமல், சலூனுக்கு ஏன் போகிறீர்கள்” என்று மற்றவர் தலையைச்சொறிந்தார்.

“ஷேவு பண்ணிவிட்டுக் கதிரையில் வைத்தே முகங் கழுவி விடுகிறது சலூனிலே. வீண சிரமம் இல்லை. செட்டிபாளையத்துக்குப் போற பஸ்ஸையும் டைம்மேஷ் பிடிக்கலாம்” என்று விளக்கி ஞாம் சாமித்தம்பி.

— மக்குமரா

அன்பினாதும் வெறுப்பினாதும்
இறப்பிடம்

THE ORIGIN OF LOVE AND HATE

ଲେମକ୍ କୋଟିପାଟ୍ ଲୈଟ୍ ଯାଏ ଅଧିପାତେ ଯାକି କୋଣା
୧୦ ମେଲ୍ . ତଣିଯାର୍ଟ କଳିନ୍ ଉରିଣେମୟ ଵରନ୍ଦାରୁ ଥି, ନିଲ
ମାଣୀଯ ମୁହଁରଣେୟ ଅଧିକ ତୁ, ନରୁତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମିଙ୍କର ମୁମ୍ବ
ଆସିକକମ ଦେବନାର୍. ଆମେ, ମେଲି ଲକ୍ଷ୍ମିମହାରୀଙ୍କ
ନିଲକି ଛିମାର୍କ କଳିଟ୍ ମରୁନ୍ତରୁ ତାମା ପରିକିତ ଉରିମାକିଲୋତ୍
ଦେବାନ୍ତିଲାଗାରୁଟାନ୍ ପକାନ୍ତିଲେକାଳିନ୍ ନରୁତ୍ତର ଲୈକପ୍ର
ଇନ୍ଦ୍ର ଶିରମବୈଲ୍ଲିଲେ. ଏତ୍ତିତଣେୟା ପୋରାଟିଲେକ
ଲୁକ୍କର୍ ପିଣ୍ଠି, 1832-ଇଲ୍ ପିଣ୍ଠିତା ନେଇଯାଇଲେ
ତରକୁପ୍ରିଣ୍ଠର ଲାକ୍ଷ୍ମିମହେୟ ପରମରଣଙ୍କା. ଶୁଣୁଳେ
କିମେତେ ଲକ୍ଷ୍ମିପିଣ୍ଠର, ତେଜାମ୍ବିଲାଗୁରୁ କୁମ୍ଭ ଲାକ୍ଷ୍ମିମହେୟ
ଲମ୍ବନ୍ତକମପରିବେଳେ ତିରୁମ୍ପାତ୍ମ, ଅତିଥିକୁ କିମେତୁ
ଦେଖଯତଙ୍କା. (କ୍ରିଲ କଣ୍ଠକାରୀ ଲୁହମ, ଆନ୍ଦିଲେନ କରନ୍ତରୁତ୍
ତରକୁପ୍ରିଣ୍ଠର ଚରବେଳକାରୀ ଲାକ୍ଷ୍ମିମହେୟ ଏକିର୍ତ୍ତ
ତାର୍କାର୍ ଏବଂ ଲାବା? ତାମ ପେନର ନନ୍ଦମେକିଲୋ ଏହିଲେ
ପୋରୁକ୍ତମ ପକିନ୍ ତିଲିପାତେତ ନରୁତ୍ତ ତର ଲକ୍ଷ୍ମିପାର୍
ଲିରୁମ୍ପବୁତିଲ୍ଲିପ୍ ପୋଲୁମି!) ଏବଲାଲିତାଙ୍କ ମୁୟଙ୍କ
ରୁଥୁମ, ରୀତିକିମିଲେ ତେତାମିଲାଗାର୍ ଦେବଲ ଲୁଵର୍.
ଉଲ୍ଲନ୍ତିପରୋଣ ନରୁତ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ମିପାରିଙ୍କ ଚଲୁକ
ଆମେପରମ ପଣ୍ଠାଗୁମ୍, ଅଧିନ୍ଦେ ତାମିନ୍ତ ତୁ ପୋକୁମ୍
ଏଣେକ କାଟା ଦେବଲ ତ୍ରୀତମାକ ନମ୍ବିଲୋର, ଵରାଲାରିଲିଲୋର
ପୋକମେକ ଉଣ୍ଠରାତ ଲିଲୋର, ପକ୍ଷେଯ ତିଲୀଯାର ଦେଶାତ୍
କୁରିମେକ କୋଟିପାଟ୍ ଲୈଟ୍ ଯାନ୍ ତଣୀ ମନୀତ ବାହୁତ

கைபுங் கெட்டியாகப் பிழுத்துக்கொண் டிருக்கின்றனர் என அவர் குற்றஞ் காட்டுகிறார். அவ்வாறு காட்டவொற் சாடப்படுவேர்களுள் பிராயிடுவுக்கும் ஒருவர். விஞ்ஞாயிரான பிராயிடுவுக்கும் மனித வாதத்திற்கும் ஒவ்வொரு காட்டர்மீருக்க அடியம்-முழங்காலுக்கும் மொட்டத்தீக்கும் முடிச்சுப் போடுவது போல்லவா இருக்கின்றது—என நாம் ஜெயமலையும். விஞ்ஞானியோ, எழுத்தாளை, வரலாற்சியியலே, தத்துவ மூலியோ கர்மயோகியுமல்லன்; அவர்களுடைய வனுமல்லன். அவர்கள் வளருஞ்கூடல், அவர்களுடைய கூடல் பின்னொல் உருவாக்கிய கூழ் நடுத்தர வகுப்புக்காயினும் உருவாக்குகின்றன. இத்தாக்கம் அவர்களுடைய கோட்டுப் போடுகின்றும் ஆராயச்சுக்களி ழும், அவர்கள் அறிந்தோ அறியானமலோ, பிரதிபிளிக்கப்படுகின்றது. அறிமுகமயான உண்மையை அறிய மனிதன் அவாவறுகிறான். ஆனால், ஒவ்வொரு வனுமதின் கொண்டதிலிருந்துதான்ஜிவுவனைமலைய நோக்கலாம். இத்தோத்துக்கொடுமையும், ரசோமயான (Rashomon) என்ற சிறந்த யப்பாளியத் திரைப்படந்தான் நினைவிற்கு வருகின்றது. கணவனும் மணவியுங் காட்டி இரடாகச் செல்கின்றனர். ஆச்சமயம், இவளைது அழுகைக்கண்டு மயங்கும் கொள்ளோக்காரன் கணவனுத் தாக்கிக் கொண்டிருவிட்டு அவளைக் கந்பழிக்கின்றன. பட்டந்தொடங்குவதற்கு முன்பே இவையானம் நடந்தேவிட்டன. குக்குவதற்கையும், கையாளும்போன்ற தானுகவே உருவாக்கின்றது.

பரார்த்த மரம்வெட்டி, ஓருவன் - ஆகிய நால்வரும் நடந்தவற்றைத் தனித்தனியே வருணிக்குன்றனவர். ஈற்றில் உண்மை எதுவென அறியாது தலிக்கின்றேம். ஒவ்வொருவருந் தத்தம் இயல்புக்கு ஏற்பாட்கத்தம் கோண த்திலிருந்தே எல்லோலற்றையும் நோக்குகின்றனர் என்னும் கருத்துத் தெளிவாகின்றது. எமது குறைபாடுகளையும் குற்றங்களையும் மற்றப்பதற்கு, எமது மதிப்பிற்கு இழுக்கேற்படாதிருக்கும் பொருட்டு, நாம் நடந்த எல்லாவற்றையும் வெளிப்படுத்தாதிருக்கலாம். அல்லது, என்மை அறியாமலே, உண்மையை நாம் திரிக்கலாம்.

பிராயிடுவை உருவாக்கிய கூழ் நடுத்தர வகுப்பாளின் பண்பாடேயாகும். தலையார் செராத்துவிடமைக்கோட்பாடு அவ்வகைப்பின் உயிர்நாட்டு வனாம். இத்தனி மனிதவாதம் பிராயிடுவீள் கருத்துக்களில் விரவியிருக்கின்றது என்கின்றார் காட்டவல்.

“பிராயிடு நடுத்தர வகுப்பினர். இவ்வர்க்கச்சார்பு, உள்ளியலைப் பற்றிய அவருடைய கருத்துக்களைப் பாதிக்கின்றது. நடுத்தர வகுப்புப் பண்பாடு இரண்டு அடிப்படைகளிலே தங்கியிருக்கின்றது. ஒன்று : மனிதன் தனன்றிவச (consciousness) சமூகப்படைப்பெண்டதை மறந்து, அது விளைதிபிருந்து வளருஞ் செடியப்போன்று தானுகவே உருவாகின்றது

‘செக்ராசேகரன்’

என்ற எண்ணாம். இரண்டு: மனிதன் சுதந்திரமாகச் செய்வாற்றுவதற்கு அவனுடைய இயல்புவைரசிகள் (Instincts) சமூகக் கட்டுப்பாடுகளிலை வெளிப்படல் (வேண்டும் என்ற வகுக்குத் து. பண்பாடு, சமூக அமைப்புப் போன்றவற்றின் தாக்கத்திலிருந்து எவ்வளவிலிருப்புக் கிடுப்புகளின்றும் அவ்வளவிற்கு மனிதன் சுதந்திரமுடையவெளவான் ஏன்பதும் நடுத்தர வகுப்புப் பண்பாட்டின் அம்சமாகும். அப்படியாயின், தன்னிலைற்ற விளங்குவள்ளவா உண்ணமயாகச் சுதந்திரப் பிராணிகள்? மேற்கூறப்பட்ட அடித்திற்றன் நாகரிகமுன்பது மனிதனின் சுதந்திரமான இயல்புவாரச்சிகிலை நசக்குதல் என்ற பிராணிகளின் கருத்து எழுப்பப்படுகின்றது. ஆனால், இங்குக் கூட ஒரு முன்பாடு உண்டு. இன்னுரைகொண்டதிலிருந்து நோக்கி, தன்னிமிலுக்கும் நாகரிகத்திற்கும் இலைவினிக்கும் பேம்ப்பதாம் இயல்புவரச்சிகள் என்கினர் பிராயின் புணர்ச்சிகள் என்கினர் திக்குமுகாடுகளின் பாட்டைத் தீர்க்குமுடியாது திக்குமுகாடுகளின் அவ்வடைய நிலைக்களனிலிருந்து இது கிடைக்கும் முடியாததே. ஒருவித கட்டுப்பாடுமற்ற நிலைதான் சுதந்திரவினங்களின் நிலைதான் எமக்கு, இலட்சியமாக அனைய முடியம். மனிதன் விலங்குகளிலும் மேம்பட்டவரென்றால், அதற்குக் காரணம் அவன் சமூகக்கட்டுப்பாடுகள் மூலஞ்சுதந்திர மெய்தியமையேயாகும். சுதந்திரம் என்பது ஓவ்வொரு வளும் ஒருவிதக் கட்டுப்பாடுமின்றித் தான் விரும்பியதைச் செய்வதே என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தான் நடுத்தர வகுப்புநாகரிகம் ஏழப்பட்டுள்ளது. மேலும் தகப்பன் மூலம் ஒவ்வொருவளும்

மற்றவர்களுடன் தன்னை இங்கண்டு சொள்வதை வெற்றின் (he attributes the organisation of society to the indentification of all individuals with each other through the father, thus explaining both social cohesion and leadership) சமூகம் அதைக்கப்படுகின்றது என்கிறார்பிராயிடு. இப்படித்தான் சமூக இனப்பிற்குஞ்சை மைக்கும் விளங்கங்கொடுக்கின்றார், இட்டவர் தொன்னில்தற்கு முன்பே, காட்டுரினைச் சர்வாதிகாரத்தின் (fascism) உரிமைப் பத்திரத்தை பிராயிடுவரைந்திட்டார். ‘பாசிசு தத்துவத்திற்கு பிராயிடு ஆதாரவாளரானார். வேடத்தை என்னவென்னில், அதே தத்துவம் அவனர் நிராகரித்து, அவருடைய நால்களையும் ஏறித்து! இயல்புனர்ச்சித் திரிபுகளைத் (instinctive distortions) குணப்படுத்த முயலும் பிராயிடு. ‘நாசிக்’ கொள்கைக்கு வழி வகுப்பதால், அவனரை ‘பாசிசுத்தின் நாஸ்பனுங் கட்டாளனுமெனக் காறுதல் மிகையாகாது. தனிமனித் வாதம் இன்னொரு வகையில் பிராயிடுவின் கருத்துக்களைக் கோணசெய்கின்றது. பிராயிடு, மனிதனுக்குத் தம் சமுதாயத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புணர்க்கு என்பதை மறிக்கின்றார். சுழுமே மனிதனை - அவனுடைய உணர்வுகளை உருவாக்குகின்றது என்பதை மறந்து, மனிதனைச் சூக்தத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்து, அவனுடைய மனவியல்புகளையும், மனப்படிமுறைகளையும் (mannal processes) ஆராய்கின்றார். இலை யாவும் வெறுஞ்குளியத்தில் நிகழ்கின்றன எனப் பிராயிடு சுருதுகின்றார் போவும். சமுத்தொடர்புகளே தன்னிலைவுக்கட்டுப்படுத்துவதற்கும், சமூக வாற்றியல் (Sociology) தான் உளவியலின் அடிப்படையாகும். பிரா

யീറുണ്ട്, മന്ത്രമും ഉണ്ടെങ്കിലോണ് പാലക്കുമ് ഇതുകേൾ
ഉണ്ടാവണിക്കുണ്ടോ.

കാട്ടറിവൽ മാറ്റക്കുയാഥി. ഇതാണ് കാരാനോക്ക്,
അവരുടെയ കണ്ണട അന്തക്കുളിക്ക് ചില്ല് പുര കുടക്കണ്ണക്ക്
ലാമ്. ആമുൾ, ഇയൻ ചട്ടി (Ian Suttie) എ മുളിയ
അംഗീരതുമുഖിപ്പിന്തുമു പ്രിയപ്പിടിമ എന്നും നൂറിലും
(The Origins of Love and Hate by Ian Suttie) പയക്കുമ്
ദൊരുതു പ്രായിക്കുമെവപ് പത്രിയ എ മതു ഇയങ്കർ
മേമോൺകുക്കിന്നരൻ.

ചട്ടി ഇല്ലികാത്തുലാറന്തിൽ 1889-ഇന്നേ പ്രിയന്ത്
നാര്. 1914 - ആമു ആണ്ണധിലു മനുക്കുവാക്ക് ചിത്തി
സ്വയിച്ചിവിവര്, മുകലാവുകു ഉലകപ്പോരിലും, ദിരാൻകു,
ഇന്ത്യാ പോരം ഇടഞ്ഞകവി റെ കടമൈയാവുന്നിരുന്നു.
പ്രീണ്ണൻ, ഉണ്ടോ മനുക്കുവാക്ക് ചിരപ്പുപ്പയിൽക്കി
പെற്റു, ഇവണ്ണട വിശിശ്ശേണ മണിന്ദോയാൻ
മന്ത്ര കടമൈയാവുന്നതുവും തൊടാടംകിന്നുരു.
‘അം പ്രിയനുമു വെള്ളപ്പിനുതുമു പ്രിവരതു തൂരിലു
1935 - ഇം ദേവിവന്തുകു..’ അവപ്പേരുകു, മുതലു
മുക്കുവാക്ക തൂരിലു ദേവിവിന്തു അം പ്രിയ ചട്ടി ഇന്നന്ത്
തൊര്. ഉണ്ണിയിലുതെ തബിരി, ചമുകകുയിലു, മാണിലു
വിയലു പോരം തുണുരകൾക്കു ഇുമു ഇവരുക്കു കുപ്പരാധ
രുന്നതു. തമ തു വീരിവാൻ അമുപാവുതയുമു അന്ധി
നൈവെയുമു പാഞ്ഞപ്പുതുകു, പതുക്കു കോണുത്തിവിവിന്നതു പ്രിരാ
മുറുവിണി കരുത്തുകുളാക്ക ചട്ടി വിമാർജിത്താര്. ‘അവർ
പുതുക്കു ചിന്തയുണ്ണുന്നാണ്. ഇന്നു നൂലിലു അവര് പല മുക്കു
ക്കുയാണു കരുത്തുകുളാ വിറിത്തുരക്കുന്നുരു. അവു
ഉണ്ടോ നോയപക്കളോതു തീരക്കിന്നു മനുക്കുവക്ക് കുലൈപ്പിനു
കോട്ടപാട്ടപ്പാലുതുമു മാർഹി അമൈക്കിന്നു
മനഃ. അവരിനു കരുത്തുക്കൾ പല ഇന്നു ഏ റുക്ക്

കോൾസാപ്പട്ട കു വിട്ടുണ്ണ, എനെ ചീ. എ. മേസ്
(C. A. Mace) തണ മുണ്ണിക്കരയിൽ കുവിപ്പിടുകിന്നരു.

പ്രായാറു, അബ്ലർ പോൾ ഫ്രേര് മണിത്തുകു അവിലു
ഉറുവാക്കിയ കുമിലു ഇുമു പണ്ണപാട്ടി ഇുമിനുന്തു
പിന്തുകു നേരക്കുവത്തുണ്ണ, ‘മണിത ഇയർത്തെക്, ‘കുയിലു
പുണ്ണാക്കിക്കുണ്ണ, എന അവു കുപ്പിടുപെവു ഉണ്ണുമു
മിന്ന കുല പണ്ണപാടുകുന്നും ഉറുവാക്കപ്പട്ട തണ
മൈകകൾ എന്പുവെതു അവതാരിക്കുതു തുവനിവിട്ടുന്നര്
എൻ കിരുറ് ചട്ടി. മണിത്തണ മിക്ക കിക്കുലാ നേ പിവിയാക
ഇരുപ്പതിനും, ‘ഇല്ല പുണേരക്കിക്കും’ എൻ റൈ പേശ ചിന്തേക
കുണ്ണ ഇടമിഡിലു എ കു കുണ്ണ റൈ ഓഫോട് (Allport)
കോകണ് (Cohen), കുന്ന ടീപ് (Guarip) പ്രോ ഷൈ ഓഫീയ
ലാജർ, സിലർ പാ ഇണ്ണരക്കുചി പോണ്ണ തുണ്ണ ടുകുക
കണക്ക് (impulses) കട്ട ടുപ്പരുത്തു മുട്ടയാതു ഇടസ്സ്
പരുക്കിന്നരൻ. അവരകൾ മുതിരക്കുചി പെറുത്തേ ഇതു
കാണ കാരണം മെൻ പതു ഇവരകുളുടെയാക്കരത്താകുമ്.]
പണ്ണണ്ടെയ കിറേക്ക മക്കിനൈടു മേ ഇരുക്കതെ പയി
ല പ്പാട്ട കു വന്തു. സെട്ടിപ്പിലു (Oedipus) എൻ പരാൻ തണ
തീകപ്പിഡിക്കു കോണ്ണ റൈ, തണ താരാലു മേ മണേന്താരുമ്.
ഈക്കകുകു തുകുകയൈതു കുമുവി ദേശാദേവാക്കുകിലിൽ (Sophocles)
എൻ റൈന്ത കിറേക്ക, നൂടാടക ആക്കിരിയര കുശ പുക്കു
പെത്ത നൂടാടകതെ ഇയർന്നിലു. എന്മുകു തുമു മാരു പുക്കു
കോഡേ നൂം താരാമിതു കാമുരു, തകപ്പിഡിന്പ പൊറു
സൈമയിൻ നീമിത്തമു വെയുകകിന്നേരുമെണ പീരാമിതു
കരുതിയാര്. ഇതുവു ക്കട്ടപാലു ഉണ്ണരക്കുചിക്ക് ചിക്കലു
(Oedipus Complex) എനപേ പെയറിപ്പൊര. വീതു മെൻ
താൻ അടിപ്പാലു യാൻ ഇയലുഡെപണ്ണുന്ന കരുതിയാര്.
കുണ്ണ പിംജോകൾ താരായമിതു കാമുരു, ദീപണ്ണ പ്രിംജോകൾ
തകപ്പാണ്മീതു കാമുരുവർ; - മാണിത്തുകുപ പർദ്ദയ

அடிப்படை உண்மையிடு என பிராயிடு வற்புறுத் திடுமேர். சுடிப்பல் உணர்ச்சிக் கிக்கல் குறிப்பிட்ட குக்குமேர். அகைப்பினோலும், குழந்தை வளர்ப்பு முறையிலிரும், பண்பாட்டு முறையிலிரும், பூங்கும் பொருந்தும் ஆதாஸி, அங்கு எங்கும் பொருந்தும் முடியாததன் கட்டுவிளைக்குகிறார். இதைப் பின்பு பிராயிடுவே ஒருவாழு வரை நிற்கும், சுடிப்பல் உணர்ச்சிக் கிடுமையிடு மனக்கோளால் ஆயாறு உண்மையைக் கொள்ள முடியாததன் கட்டுவிளைக்குகிறார். ஆதலாற்றுணர்தார். கோளாறின் (Neurosis) முகை என்ற கூக்குற்று அலைத்து வைக்குத்துக்கும் பொருந்தும் என்ற வைக்கிடல் வேண்டும், என பிராயிடுவிட்டார்.

கப்படுவதில்லையாம். [பெண்கள் அனுமதிக்கப்பட்டால், கட்டு வெளிப்பட்டுத் தாம் கேள்கிறானாவார்கள் என ஆண்கள் அஞ்சல் மீண்டும் பின்னொடை! மேற்கு ஐரோப்பாவிலே, மத்தீனில் போது, கணவனும் பின்னொப்பான்தாம். இப்போவிட் சட்டங்கு நிகழ்த்தப்படுவதுண்டாம். பிரசவம் மனைவியின் வேதனையைக் குறைப்பதற்காக கையாளப்படும் ஒரு யுக்கி எனப் பலர் விளங்கங் கொடுக்கின்றனர். ஆனால், பின்னொயைப் பெறவதிலே தாயடுங் தனக்கும் பங்குண்டு என்னிலாட விழையும் ஆணின் உள்ளக் கிடக்கையை இதிற் தாண்வளிமிக்க

டாம் பிள்ளையையுந் தாய்கொன்று, சுடைத்து, தானும் மூத்த பிள்ளையும் உண்டனர். தகப்பனும் பிள்ளையிலோ மீது பொருமைப்பட வேண்டும். தாய் பிள்ளையிலோ தனது அன்றையைப் பசுக்கொல்கிறார். பொதுவாக, பிராயிடு தாய் வழிமரபுப் பண்பாடுகளை (Matriarchal cultures) புறக்கணிப்பதாகவும் அவர் மீது சட்டு குற்றஞ்சுடுக்கின்றார்.

செய்வதினால் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களின் தாக்கத்தையும் இயன்றவை குறைத்துக் கொள்ள வாயென நடவடிக்கூரா. பொதுவாக, பிராயிடு தாய் வழிமரபுப் பண்பாடுகளை (Matriarchal cultures) புறக்கணிப்பதாகவும் அவர் மீது சட்டு குற்றஞ்சுடுக்கின்றார். (Motives)

மனிதன் இயக்குகின்ற உட்டேகாள்கள் (Motives) எவை? பிராயிடுவின் கருத்துப்படி, அனவ இரண்டாகும். ஒன்று: அடிப்படை உணர்க்கிகளை வெளியெற்றுதல் (evacuation or detensioning). இரண்டு: புலன்நுகர்க்கி (sensory gratification). அடக்கிய உணர்க்கிகளை வெளியெற்றுவதற்குப் போக்கிடம் (outlet) இல்லாதவிடத்து, உணர்க்கி மிகதியினால் (tension) மனக்கவலை (anxiety) தோன்றும். வாழ்வெளன்பது ஒரு குறிப்பிட்ட முறையிற்காலை நாடுத்தேவே என்பதை பிராயிடு கருதினார். தூண்டுகைகளினால் ஏற்படக்கூடிய பயங்கர விணவுகளை நினைந்து அஞ்சுதலே சமூக வாழ்வைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது என்றார். மனிதன், சக்திகள் பல நிலைந்த பொட்டலம் இச்சக்திகளை விராயஞ் செய்ய அவாவுகிறான். ஆனால், அச்சந் தடுக்கின்றது. இக்கருத்துக்களை ஓட்டு ஏற்க மறுக்கிறேர். உணர்க்கி வெளியிடு (expression) வெண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக வல்ல, மற்றவர்களின் எதிர்விளையைப் (response) பொறுத்ததாகவே நன்று பெறுகின்ற தன் சட்டு கருதுகிறார். இதனைப் பெறுதலிடத்து, மனக்கவலையும் சீற்றமும் ஏற்படுகின்றன. மனிதன் வெடுப்புமருந்தப் போன்று சம்மா வெடுத்துக் கிதறுவதில்லை. அவனுடைய மனக் கொந்தளிப்புக்குஞ் சட்டு குற்றஞ்சுடுக்கின்றார்.

மன ஓநாயுற்றவர்களின் வரலாறுகளைக்கொண்டு கோட்டபாடுகளை வகையறப்படுவதும் பார்க்க, பல பண்பாடுகளை ஓப்பிட்டு அவ்வாறு செய்தல் பயனுடைத்து எனச் சட்டு வற்புத்துக்கின்றார். அப்படி கொடுக்கிறார்.

மன ஓநாயுற்றவர்களின் வரலாறுகளைக்கொண்டு கோட்டபாடுகளை வகையறப்படுவதும் பார்க்க, பல பண்பாடுகளை ஓப்பிட்டு அவ்வாறு செய்தல் பயனுடைத்து எனச் சட்டு வற்புத்துக்கின்றார். அப்படி கொந்தளிப்புக்குஞ் சட்டு குற்றஞ்சுடுக்கின்றார்.

கும் காரணமில்லை. கலையின்பத்திற் கூட கீருவர் மற்றவரின் எதிர்விளையை வேண்டி நிற்கின்றனர். தாமிழ்மயின் நிறைவெண்பது பால் வேண்டியைக் குறைப்பது மட்டுமல்லது: ஆதி துழும் மேம்பட்டது. அங்கென்பது உணர்ச்சி வெளியிட்டனதோடு மும் எதிர்விளையையும் வேண்டி நிற்குந்த தலையானது நன் நிலையன தேவை எண்பதை பிராயிடு மறுப்பதனால், இசைவைப் பெருத்தீட்டது ஏற்படுங்கொந்தனப்பிற்கும், சீற்றத்திற்கும் அவர் விணக்கங்கொடுக்கவில்லை. மனிதன் இயல்பாகவே அழிவை விரும்புகின்றவன்; இத்தலையான, தன் நிலையான அழியல்புணர்ச்சி உந்துகிறது என பிராயிடு நம்பினால், பிராயிடுவின் கீட்டர்களிலைதேயே இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டது. தக்கக கருத்து வேற்றிலை நிலைகின்றது. தம்மைப் பராதிக்காத வகையிலே தம் உணர்ச்சிகளை வெளியிடுந் தனி ஆட்களின் தொகுப்புத்தான் மனித இனம்; அவர்களத்தம்மையும் மற்றவர்களையும் அழிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே அழிக்கிறார்கள்; — இதிலே பிராயிடு அளிக்கும் மாளிக தரிசனமின்கிறார் சட்டி. மேற்கூறியவற்றிலே பிராயிடுவின் கோர்வு மனப்பாங்கமை (pessimism) நன்கு புலனாகும். அங்கு, பாலுணர்ச்சியையற்று, சுருக்கத்தைச் சார்ந்தது. அது பிறப்புக்களின் வேட்டகையிலிருந்தல்ல (genital appetite) தற்காப்பு இயல்புணர்ச்சிகளிலிருந்தது. தோன்றுகிறது என சட்டி வற்புறுத்துகிறார். அன்றைப்போது பொது நலப்பாடுவையோ (altruism). பாலுணர்ச்சியிலிருந்து பிராயிடுவாற் பொயர்த்துத்துகிறார் முடியல்லை. வெறுப்புத் தலையான, தலீவர்க்க முடியாத, தலையாய் இயல்புணர்ச்சி அன்று எண்பதைப் பிராயிடுவதற்கும் சார்ந்த பொருளமையும் (வினதயத் திறம் கிதை வலியுறுத்துகின்றது),

உணரவில்லை. மற்றவர்களின் இணைவைப் பெறவிரும்பும் நேர் நிலையான (positive), தலையாய உணர்ச்சிகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பிராயிடு ஏற்க மறுக்கிறார்.

தொடர்க்கத்திலிருந்து, பிள்ளை தாயின் பாதுகாப்பில் வளருகின்றது. தாய்தான் பிள்ளைக்கு உண்டுடிப் பாதுகாப்பளிக்கின்றன. இருவருக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு பாலுணர்ச்சியைச் சார்ந்ததன்று. இந்தெநுங்கிய தொடர்புதான் அங்பின் பிறப்பிடம் எனகிறார் சட்டி. தொய் அங்கு பொழிய மறுத்தால், பிள்ளையிடம் வெறுப்பும் அச்சமுந்தொன்றும். வெறுப்பு, மனிதனின் அடிப்படையான அழிவில்புணர்ச்சியின் விளை வேக கருதிய பிராயிடு, 'போர் தொக்க முறைத்து: மேலும், அல்லது உயிரில் ரீதியாகப் பயன்படுத்து: எனதுதீருவாய் மலர்ந்ததுவியப்பன்று. இத்தகைய பிற்பு மிகு கருத்தைத் தீவிரவைடையான கொள்ள மாபடான. வெறுப்புத் தனி வியல்புணர்ச்சியங்கு என்றும், தடைப்படை அங்கே வெறுப்பாக மாறுகின்றது என்றால் சாற்றும் சட்டியின் கருத்து ஏதிப்படைத்து. அங்கும் வெறுப்பும் ஒரே நானையத் தின் இரு முகங்கள்.

தகப்பலின் வீதை அடித்துவிடக் கூடும் என்ற அச்சத்தினாலே (Castration Complex) தான்டுதை அடக்கம் (repression) ஏற்படுகின்றதேனப் பிராயிடு கருதி வரா. தாயின் அங்கு தேவைப்படுவதைற்றன இல்லை. பிராயிடுவாற் பொயர்த்துத்துகிறார் முடியல்லை. வொறுதையில் பொயர்ச்சியைச் சார்ந்த பொருளமையும் தாகும். பாலுணர்ச்சியைச் சார்ந்த பொருளமையும் (வினதயத் திறம் கிதை வலியுறுத்துகின்றது),

(Patriarchal culture) வளர்ந்தவர். இப்பின்னன் யீடும் அவர்கையோடு சூழப்பட்டது. ஆகையால் கொலாக்கு விருந்தன.

இன்னும் பெண்களுக்கு லெற்படும் பொருளை மேற்கொண்டு வளர்க்கியமைவதற்கு மிக முக்கிய மேற்கொண்டு விரும்பாது. பிள்ளைகளும் அடங்கிய குழுவே சமூகத்திற்குக் கூர்வாய் அமைந்திருக்கவேண்டுமெனச் சட்டம் கருதுகின்றார். அங்குதான் சமூக வாழின் அற்று எள்கிறார். அபைப்பேருத, இன்று அங்கு 'தீட்டுப் பொருளாகக் கருதப்படுகின்றது. அறிவியற்றுறையின் வளர்ச்சிக்கு பற்றநற நோக்கு (detached outlook) இன்றியமையாதது. இது விண்ணஞான அறியாகையால், இத்தீட்டு, மனப்பான்மையும் வளர்ந்துள்ளது.

சமயம் வெறும் மூடநம்பிக்கை எனப் பிராரிடுகின்றதார். சமயம் ஒரு நோயால்ல, அது மனத்தொலையத் தீர்க்கவல்ல து என்கிறார் சட்டி. கலை, இலக்கியம், பண்பாடு போன்றவை, பாலுணர்ச்சித் தூண்டுகைகளைப் படிமிகுவதற்கு (sublimate) உதவுகின்றன என்னுங் கொள்ளகையாச் சட்டி ஏற்கவல்லை. முன்பு தாய்க்கும் பின்னொக்குமிலைடைப்பே இருந்த அங்குப் பின்னொக்குத்தை இடத்தை அலை நிரப்புகின்றன என்பது சட்டமின்கட்சி. முன்பு காய்வகித்து இடத்தைப் பின்பு சமூகச் சூழல் நிரப்புவின்றது.

பிராயிடினின் கோட்டாடுவேளை ஒரு வகை தீர்பாடு வெனக் கூட்டி அவற்றைச்சாடுகிறார் அவற்றின்கோட்டாடுபாட்டு ரிதியாக அன்பிற்கு கிடீட்டு வெள்ளுகிறார். பிராயிடுவது அவர்களுக்கு கோட்டு குணப்படுத்த முயறும்பொது, அவர்களுடன் அங்குத் தொடர்புகள்கொள்ள நிரப்புத்துக்கப்படுகின்றனர். பிராயிடு குலத் தலைவர் பண்பாட்டிலே

1908 - ஆம் ஆண்டு ஜெலிரூந்து கோலோச்சத் தொடங்கிய பிராயிடுவின் கொள்ளக்கால் இன்று பெரும்பாலும் வலியிழந்திலிட்டன. எமது இயல்களைத் தலையினிலிச் சமூகம் விதிக்கும் தடைகளை மனக்கோளாயுள்ளுக்குக் காரணம் என்ற கருத்து இன்று பெரும்பாலும் ஏற்கப்படுவதில்லை. இயல்புகளரச்சி கலைத் தலையினிலிச் செயற்படவே இருவதே கிறத்தெய்வும் என்பதை தொல்கொடா (Winnicott), பெய்யென் (Fairbairn) கள் தீவிப் போன்றேர் மறுக்கின்றனர். ஆனால், பிராயிடுவில் கருத்துக்கள் தனிமனித வாதத்தில் நம்பிக்கை கொலைத்திருந்த வணிகச் சமுதாயத்திற்கு மிகவும் வசதியாகவிருந்தன என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். மனிதைகளின் உள்ளார்ந்த இயல்புகள் (Potentialities) மலர்வதற்குச் சமங்கம் இன்றியமையாதது. சமூகக் கட்டுப்பாடுகள்க்கு, குழந்தைப்பறுவத்தில் அன்றின்மையே மனக்கோளாயக்குறைக்குப் பின்பு வழிகோலுகின்றது எனத்தற்கால உள்ளியலாளர் பலர் இயம்புகின்றனர். 'முதற் கோளை முற்றுங் கோணல், என்ற பழையாழி, உள்ளியல் ரீதியாக எத்துக்கொண்டும் பகுத்துறிகைவெப்பு எல்லையற்றுவையில் மீண்டும் பகுத்துறிகைவெப்பு குத்தத் தான் முயலுவதாகச் சட்டி கூறுகிறார். அவருடைய நூல் சிந்தனையாத தூண்டிப் பெருவிருந்தவிக்கின்றது.

*

பூஷணம்

பரிசு ரூபா பத்து

மக்கு மாலா இந்தப் பூவிலும் மூன்று கேள்விகள் கேட்கின்றன. மூன்று யுக்திகளுக்குஞ் சரியான முதல் விடையை அனுப்பி வைக்கும் அபைருக்கு ரூ 10/- புத்தகப் பாசில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

1. தரகர் தமிழைவுக்குச் சொந்தமான வீட்டில், மூவர் குடியிருந்தார்கள். மூவரும் மாதாமாதம் ரூபா 25/--குடிக்கூலியாகச் செலுத்தி வந்தனர். அவசரமாகக் காசு தேவைப்பட்ட தரகர், மேற்படி வாடகையை வருவித்து வரும்படி மக்குமாலாவை அனுப்பினார். மாற்றக் காசு இல்லாததினால், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பத்து ரூபா நோட்டினைக் கொடுத்தார்கள். இவ்வாறு சேர்ந்த ரூ 30/--ஐயும் தரகரிடத்து சேர்த்தாள் மக்குமாலா. தரகர் தனக்குச் சேர வேண்டிய ரூ 25/--ஐயும் எடுத்துக்கொண்டு மீதம் ஐந்து ரூபாவையும் மக்குமாலாவிடம் கொடுத்தார். மக்குமாலா பக்கத்திலிருந்த ஹோட்டேலுக்குச் சென்றன. அங்கு இரண்டு ரூபாவுக்குப் பட்சன் வகைகள் சாப்பிட்டாள். மீதம் இருந்த மூன்று ரூபாய்களை தலா ஒவ்வொரு ரூபாவாகத் திருப்பிக் கொடுத்தாள். வரும் பொழுது ஒரு ரூபாயைத் தொலைத்து விட்ட உணர்வு மக்குமாலாவுக்கு ஏற்பட்டது. “மூவரும் தலா ஒன்பது ரூபாய் வீதம் ரூபா 27/- தந்தார்கள். நான் ரூ 2/- மற்குப் பட்சனம் சாப்பிட்டேன். ஆக, மொத்தம் ரூபா 29/-. முப்பது ரூபா வில் மிச்சம் ஒரு ரூபாய் எங்கே?” என்று அவள் தேடத் தொடங்குன்றன. அந்த ஒரு ரூபாவைத் தேடிக் கொடுக்க உங்களால் முடியுமா?

2. “கறியைக் கறி திண்ண கறியுடையாள் ‘குச்கு’ என கறி முறியப் பாய்ஞ்சுதாம் கறி.” — இந்தக் கவிதைப் புதிரை விளக்குக.

3. மக்குமாலா பதினைந்து சதத்திற்கு ஐஸ் கிறீம் வாங்கிக் கொண்டு இரண்டு நாணயங்களில் அந்தத் தொகையைச் செலுத்தினால். அவள் கொடுத்த ஒரு நாணயம் ஐந்து சதமல்ல. அப்படியானால், இரு நாணயங்களில் அவள் எவ்வாறு பதினைந்து சதத்தைச் செலுத்தினாள்?

மக்குமாலா பேசுகின்றன்!

சாகித்திய மலரில் (பக்கம் 12) மூன்று வினாக்கள் கொடுத்து நமக்கு முதற்கிடைக்கும் சரியான விடையை அனுப்பியவருக்கு பத்து ரூபா புத்தகப் பரிசில் வழங்கப்பட்டு என அறிவித்திருந்தேன். ‘இளம்பிறை?’ வெளிவருவதிற் காலதாமதம் ஏற்பட்டது னால், சென்ற ‘பூ’வில் (பக்கம் 22) இன்னென்று புதிரையும் சேர்த்து, நான்கு புதிர்களுக்கும் சரியான விடை அனுப்பியவருக்கான பரிசுத் தொகை ரூ 15/- ஆக உயர்த்தப்பட்டது. மூவர், நான்கு புதிர்களுக்கும் சரியான விடைகளை அனுப்பியுள்ளமையால், பரி

சுத்தொகை அவர்களுக்கிடையில் தலா ஐந்து ரூபா வீதம் வழங்கப்படுகின்றது. இப்பரிசுத் தொகைக்கான புத்தகங்கள் உரிய காலத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும். பின்வருவோர் பரிசு பெறுகின்றார்கள்.

1. ஏ. பீர் முகம்மது, சாய்ந்தமருது-1.
2. எச். எம். அஜிவத் ராஹ், புனினைக்குடா ரேட், ஏறூர்-3.
3. ஏ. எம். பாந்தீயா, அக்கரைப்பற்று-1.

பரிசில் பெறுவோருக்கு மக்குமாலாவின் பாராட்டுதல்கள்.

சாகித்திய மலிரிற் பிரசரமான மூன்று வினாக்களுக்கும் பின் வருவோர் சரியான விடைகள் அனுப்பியுள்ளார்கள்.

1. மு. இ. அ. ரஸாக், மன்கமந்தெனியா, அளவத்துகொடு.
2. யூசுப் ஏ. ஸலாம், மகாவித்தியாலயம், ஏறூர்-3.
3. செல்வி சுவாத்துரார், மாளிகாவீதி, சாய்ந்தமருது.
4. அமீர் இத்ரீஸ், 25, ஹாசைனியா வீதி, கொழும்பு-12.
5. எம். ஏ. அப்துல் கஸ்தூர், கடற்கரை வீதி, அக்கரைப்பற்று.

இதோ, அந்த மூன்று வினாக்களுக்குமான சரியான விடைகள்:

1. மக்குமாலாவின் பிறந்த தினத்தில் 60 எழுத்தாளர் கலந்துகொண்டார்கள்.
2. பெட்டி 22 அங்குல தூாத்திற்கு நகர்த்தப்பட்டது.
3. நாணயம் ஒரு தடவை சுற்றியது.

சென்ற பூவில் வெளியான புதிருக்கு நூற்றைம்பதுக்கு மேற் பட்டவர்கள் விடைகள் அனுப்பியிருந்தார்கள். மக்குமாலா புதிர் களிலே ஈடுபட்டுப் பதில் அளிப்போர் எண்ணிக்கை பெருகுவது கண்டு மகிழ்ச்சி. பரிசுத் தொகையும் விரைவிலேயே கவர்ச்சி கரமாக்கப்படும். பின்வருவோர் சரியான விடைகள் அனுப்பி யிருந்தார்கள்.

1. யோ. அ. துரைராசா, 19/5, அடப்பன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
2. கே. எம். ஹனிபா, ஜாவா வீதி, கிண்ணியா-6.
3. ஏ. எம். அசமது வெவ்வை, மின்சாரவீதி, காத்தான்குடி-4
4. ஏ. எம் றியால், கல்லொழுவை, மினுவாங்கொடு.
5. ஏ. ஏ. மஜீத், ஊர் ரேட், காத்தான்குடி-4
6. எம். ஐ. அழபக்கர், மகாவித்தியாலயம், கிண்ணியா-8
7. சித்தி ஹம்சத், காத்தான்குடி-5
8. எம். ஏ. எம். அலாவுதீன், மத்திய மகாவித்தியாலயம், காத்தான்குடி.
9. எம். டி. சண்முகதாஸ், 307/47, முதலாம் டிவிசன், மருதானை.
10. எம். எஸ். முபாரக், 100, தண்ணீர்த்தாங்கி வீதி, காத்தான்குடி-3.

ஆனாலும், மக்குமாலா ‘சீல்’ இட்ட உறையிலே பாதுகாத்த புதிர் விடைக்கு ஏற்ற சரியான விடைகளைப் பின் வருவோர் அனுப்பியுள்ளார்கள்.

1. ஏ. எஸ். எம். சுல்தான், மகாவித்தியாலயம், கிண்ணியா.
2. எம். ஏ. அஸீஸ், 26/16, டயல்ஸ் பிளேஸ், கொழும்பு-12.
3. எம். ஸீ. எம். மன்குர், காத்தான்குடி-3.

4. அ. நஜீமா, காத்தான்குடி-6.
5. கே. எச். ஏ. கஹார், குட்டிக்கரைச்சி, கிண்ணியா.
6. த. பாக்கியராஜா, பெரிய கிண்ணியா.
7. த. இ. ராஜதுரை, 19, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு.
8. ஏ. சபீதா பீபி, காத்தான்குடி.
9. என்.ஹாஜரூ பீபி, மத்தியமகாவித்தியாலயம், காத்தான்குடி
10. இ. ஆதம் வெப்பை, காத்தான்குடி-4.
11. எம். ஸி. எம். இக்பால், மத்திய மகாவித்தியாலயம், காத்தான்குடி.

இதோ சரியான விடை:

1	15	14	4
12	6	7	9
8	10	11	5
13	3	2	16

இந்த விடை மக்குமாலாவை விசேடமாகக் கவர்ந்ததற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. 16-ம் நாற்றுண்டில், 'பீளேக்' நோயினின்றும் தப்புவதற்காக இதனை மேனூட்டார் வைத்துக் கொள்ளார்களாம். நம் நாட்டின் அட்சரக் கூடுகளைப் 'பகிடி' பண்ணும் நம் புத்திசாலிகளுக்கு, மேனூட்டின் 'அட்சரக் கூடு' முறைக்கணக்கை நினைவு படுத்தும் பதில் ஏற்படுமைத்தல்லவா?

இதில் 16 கட்டங்கள் இருப்பதினால், எந்தப் பக்கம் கூட்டினாலும் 34 வரக்கூடியதாக நிச்சயம் 16ந்து மேற்பட்ட விடைகள் சரிவரும். இரத்தோட்டையிலுள்ள இரத்தோட்டப் பள்ளியிலிருந்து ஐங்கு ஏ. எல். ஷாஹால் ஹமீது லெவ்வை என்பவர் எந்தப் பக்கம் கூட்டினாலும் 34 கூட்டுத் தொகை வரும் 16 விடைகளை அனுப்பி வைத்தார். ஆனால், மக்குமாலா கணிதத்தின் தரவாக மூலிகிட்டத்தில் 1, 6, 11, 16 என்ற எண்ணங்கள் தந்திருப்பதைப் பலர் கவனிக்கத் தவறிவிட்டார்கள். இந்தத் தரவு, விடைகளின் எண்ணிக்கையைச் சுருக்கவும் என்பதற்காகத் தரப்பட்டது.

சாகித்திய மலர் 61-ம் பக்கத்தில் பிரசரமான தெரியுமா? என்ற வினாவுக்குப் பின்வருவோர் சரியான விடைகளை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள்:

1. எம். ரி. அஹமத், நிந்தலூர்-4.
2. செல்வி என், பர்டா கரீம், எம். ஸி. ரேட், மாத்தளை.
3. கே. எம். ஹனிபா, கிண்ணியா-6.
4. வை. எம். அஸ்ஹார், 75/61, அப்துல் ஹமீது வீதி, கொழும்பு-12.
5. எம். எம். எம். இஸ்மாயில், 37, ஹாஜரூ மண்ணில், காத்தான்குடி-4.
6. ஏ. தர்மலிங்கம், அல்லாரை, கொடிகாமம்.
7. மா. பூபாலசிங்கம், .., ..
8. ஏ. புவனேஸ்வரி, .., ..

சாகித்திய மலர், 103 ஆம் பக்கத்திற் பிரசரமான விடுகவிப் புதிருக்கு இன்னமும் சரியான விடை கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது ‘இளம்பிறை’க்குப் புதிய வாசகர்களும் கிடைத்திருப்பதால் புதிய வாசகர்கள் இந்தப் புதிருக்குச் சரியான விடையை அனுப்பும் ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்காக, மீண்டும் அந்தப் புதிரை இங்கு பிரசரிக்கின்றேன்:

மரமது மரத்திலேறி மரமது மரத்தைக் கொண்டு
மரமது வனத்திற் சென்று மரமது மரத்தால் மரமதைக்
கொண்டு
மரமது வழியே சென்று வளமனைக் கேழும்போது
மரமது கண்ட மாதார் மரமொடு மரமெடுத்தார்.

வழக்கம் போல், நமக்குக்கிடைக்கும் முதலாவது சரியான விடை இளம்பிறையிற் பிரசரமாகும். சரியான விடையனுப்பி யோர் விபரமும் பிரசரமாகும்.

—மக்குமாலா

விற்பனைக்கு உண்டு அச்சுக்

ஆசிரியர்களின் லீவு விண்ணப்ப
பத்திரங்கள்

கந்தோருக்குத் தேவையான

100 தாள்கள் கொண்ட
'வெட்டர்பேட்' களாக
விற்கப்படுகின்றன.

விலை ரூ. 1/25
(துபாற செலவு தனி)

விபரங்களுக்கு:

மனேஜர்,

ரெயின்போ பிரிஸ்டர்ஸ்,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, 73, Wolfendhal Street,
கொழும்பு-13. Colombo-13.

- ★ பேப்பர் வகைகள்
- ★ கார்ட் போர்டுகள்
- ★ பொக்ஸ் போர்டுகள்
- ★ பிரிஸ்டல் போர்டுகள்
- ★ மை தினுக்கள்
முதலியன

சகாய விலையில் எம்மிடம்
பெறலாம்.

NADARAJAH & Co.

மக்கு மாலை

விடை அனுப்பும் முறை

மக்கு மாலாவுக்கு ஏராளமான கடிதங்கள் வருகின்றன. பல விடயங்களையும் ஒரே தாளில் எழுதி அனுப்புவதினால், தனித்தனிப் பகுதிகளுக்கான சரியான விடைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதிற் சிரமம் ஏற்படுகின்றது. எனவே, பின்வரும் முறையில் அனுப்பப்படும் விடைகள், விடயதானங்கள் மட்டுமே பிரசரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

○ யுத்தி - விடை
(பரிசு ரூபா 15)

○ நூல் நயம்
(பரிசு ரூபா 30)

நயத்திற்கான நூல்
எம் ஏ. ரஹ்மானின்

மரபு

முடிவு திகதி 31-1-67 என்பதை மீண்டும்
ஞாபகப்படுத்துகின்றோம்.

○ விடைகளில் விடை

ஆகிய பகுதிகளுக்கான விடைகள், விடயதானங்கள் மக்குமாலாவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பகுதிக்கான விடைகளும் - விடயதானங்களும் தனித்தனித் தாள்களில் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். அத் தாளின் இடதுகோடி மூலையில் கலந்துகொள்ளும் பகுதியையும் குறித்துக் காட்டல் வேண்டும்.

ஒருவர் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பலாம். எத்தனை விடைகளும் அனுப்பலாம். ஆனால், விடைகள் - விடயதானங்கள் தனித் தாள்களில் அமைய வேண்டும். பல விடைகளை ஒரே உறையில் அனுப்பி வைக்கலாம். கீழே பிரசரமாகியுள்ள முகவரிக் கூப்பளைக் கத்திரித்து உறையின் மேல் ஒட்டி அனுப்பவும்; அவ்வாறு முகவரிக் கூப்பன் ஒட்டி அனுப்பப்படாதவைகள் பரிசுப் பரிசிலைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

—ஆர்.

மக்கு மாலை

மே/பா. இளம்பிறை,

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,

(Wolfendhal Street.)

கொழும்பு-13

முஸ்லிம் எழுத்தாளர்

உப தலைவர்கள்

எம். ஏ. எம். சுக்ரி,

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக அரசு விரிவுரையாளர். பல்கலைக்கழகத்திற் பயிலுங் காலத் திலேயே, இலக்கியத்துறையிலும், பேச்சுத் துறையிலும் ஈடுபாடுள்ளவர். பல்கலைக்கழக வெளியீட்டான் 'காலத்தின் குரல்கள்' தொகுப்பு நூலில் அவரது சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆங்கில மூலமான 'இறைதூதர் இன்றேன்' என்னும் நூலினோத் தமிழாக்கஞ் செய்துள்ளார். சாகித் திய மண்டல அரசு இலக்கியக்குழு உறுப்பினர்.

எம். ஏ. ரஹ்மான்,

'இளம்பிறை' நிர்வாக ஆசிரியர். 'அரசு வெளியீடு' பதிப்பக அதிபர். இளமைப் பருவத்திலே!' என்னும் சிறுவர் இலக்கிய நூலின் தும், 'மரபு' என்னும் உருவகக் கதைத் தொகுதியின் தும் ஆசிரியர். 'ரசிகர் குழு போட்டிக் கதைகள்' என்னும் சிறு கதைத் தொகுதியின் தொகுப்பாசிரியர். மொகலாயப் பின்னணியில் 'தாஜ்மஹால் நிழலில்!' என்னும் சரித்திரத் தொடர் நாடகத்தை வாடைவிக்காக எழுதியவர். கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்தின் துணைத் தலைவர்.

எஸ். எம். ஏ. ஜப்பார்,

நீர்கொழும்பு அல்ஹிலால் மகாவித்தியால யத்தின் அதிபர். பி.ஏ. பட்டதாரி, அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவர். பல முஸ்லிம் நிறுவனங்களிலும் தொடர் புள்ளவர். இல்லாமிய சமயாபிவிருத்திக் காகச் சங்கங்கள் நிறுவிப் பாடுபட்டு வருகின்றார்.

சங்க உத்தியோகத்தர்

இணைச் செயலாளர்

டி. எல். தாழுத்

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். கும்பனித்தெரு, அல் இக்பால் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியப்பணி புரிகின்றார். கவிதை-கதை கட்டுரை ஆசிய முத்துறையிலும் ஈடுபாடுள்ளவர். 'முற்றத்து மஸ்லிகை' கவிதைத் தொகுதியிலும், 'முஸ்லிம் கதை மலர்' சிறு கதைத் தொகுதியிலும் இவரது கவிதையும் கதையும் இடம் பெற்றுள்ளது. 'முஸ்லிம் கதை மலர்' தொகுப்பாசிரியர். பெருமானார் பற்றிய சிறு நூலொன்றையும் எழுதியுள்ளார். சில காலம் அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஏ. எச். எம். அஸ்வர்

'அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக்' நிறுவனத் தொகுதிநெருங்கிய தொடர்புடையவர். சமய-சமூக-கலை-கலாசார விடயங்களில் முன்னின்று உழைப்பவர். வர்த்தக நிலையத்தில் ஊழியராக இருந்து கொண்டும் கலை-இலக்கியப் பணிகளில் பங்கு கொள்பவர். வாழெலி நாடகங்களில் நடிப்பதோடு, அவ்வப்போது நாடகங்களும் எழுதுகின்றார். பகுதி நேரமாக பத்திரிகைகளுக்கு செய்திகள் வழங்குகின்றார்.

பொருளாளர்

ஜே. எம். காலிம்

பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியரான இவர் கல்விப் பகுதியின் பாடப் புத்தகக் குழுவிற் பணியாற்றுகின்றார். கவிதை-கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஈடுபாடுடையவர். தற்சமயம் மொழிபெயர்ப்புக்களில் அதிகம் கவனஞ்செலுத்துகின்றார்.

‘என்ப’ரின் கண்டு பிடிப்பு!

பல்களைக் கழகத் தமிழ் போதலு பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் வீரர் தங்கள் ஞானசூன்யத்தை அடிக்கடி அம்பலப்படுத்தி வருகின்றார்கள்! இரட்டைக் கலாநிதியில் பட்டம் பெற்றுள்ள ஒருவரும் இந்த ‘ஞானசூன்ய’க் குழுவில் சேர்ந்துள்ளார். அன்றையில் நாடகக் கருத்துறவுகள் பேசிய அவர்தனக்கு நாடகத்தைப் பற்றியோ, வரலாற்றைப் பற்றியோ ஒன்றும் தெரியாது என்பதை நிருப்ததார். தனக்கு எந்த ஒரு கருத்தும் சொந்தமானது அல்ல என்ஷைத்க் காட்டிக் கொள்ள அடிக்கடி, ‘என்பர்... என்பர்...’ என்றார். இந்தக் கருத்துறவில் அவர் கண்டு பிடித்த ஞானசூன்ய’க் கருத்தில் பிரதானமானது நாட்டுக் கூத்தும் தெருக் கூத்தும் ஒன்றே என்பது.

நிதி
குக்காலை

பிராந்தை

ஆள் மாருட்ட வரலாறு — ஓர் உண்மை!

விட்டார் தவறு!

இளம்பிறை கிடைத்தது. பார்த்தேன். விட்டார் தவறு எட்டாம் பக்கத்தில்!

— வத்திப், 18 கிலீபெட் அவளியு, கொழும்பு-3.

தவறைத் திருத்தும்!

எட்டாம் பக்கத்திற் பிரசரமான படம் சேர். சி. பி. இராமசுவாமி ஐயருடையதல்ல. அது இன்றும் உயிருடன் இருக்கும் உலகப் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி சேர். சி. வி. ராமனுடையது. அடுத்த இதழில் தவறைத் திருத்தி வெளியிடவும்.

— ஹஸன், 11/31 செப்ஸல் லேஸ். கொழும்பு-11.

பேறின் பிராமை!

டாக்டர் ஸி. பி. இராமசுவாமி ஐயர் புகைப்படத்திற்குப் பதிலாக சேர். சி. வி. இராமனுடைய புகைப்படத்தினைப் பிரகரித்து விட்டது போன்ற பிரராம எனக்கு ஏற்பட்டது. ஒரு கால் இளமையில் சேர். ஸி. பி. இராமசுவாமி ஐயரும், சேர். சி. வி. இராமனைப் போலவே தோற்றுமுடையவராக இருந்திருக்கலாம். நான் இருவரையும் நேரிற் காணும் பேறு பெற்றவன்.

— ச. தனஞ்சயராசசிங்கம், பல்கலைக்கழகம், போதனை.

ஓ வாசகர்கள் கூட்டிக்காட்டுவதற்கு முன்னரே மேற்படித் தவறினைக் கண்டு பிடித்தோம். சம்பந்தப்பட்ட ‘போ’மை நீக்கிப் புதிதாக அடிப்போம் என்று தீர்மானித்த பொழுது, அன்றைய தபாவிற் சந்தாதாரர்களுக்குரிய பத்திரிகைகள் அனுப்பப் பட்டுள்ளமை கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இருவரையும் நேரிற் காணும் பேறு பெற்றவரும், இலங்கைப் பல்களைக் கழகத்தின் சிரேஷ்ட வீரவரையாளருமான திரு. ச. தனஞ்சயராசசிங்கம் அவர்களுக்குக் கூட, யாருடைய படம் என்ற பிரராம ஏற்படுமாயின், ஒன்றுக் கிருந்த இரண்டு புளக்குகளுள் சேர். சி. வி. ராமனின் படத்தை எடுத்து சேர். சி. பி. இராமசுவாமியின் படமென்று மாட்டிவிட்ட அச்சுக்கோப்பாளரின் மீது நாம் அதி கம் குறைப்பட முடியாது. பாரத நாட்டின் சம கால மேதைகள் இருவரின் படங்களை ‘அச்சுப்பிசாக’ இப்படி ஆள்மாருட்டம் செய்ததற்காக ‘இளம்பிறை’ வாசகர்களிடம் மன்னிப்புக் கோருகின்றோம். தவறுக்காக வருந்துகின்றோம். சேர். சி. வி. இராமனுக்குப் பல்லாண்டு வாழ்த்துகின்றோம்.

— ஆர்.

அன்றும்

இன்றும்

என்றுமே!

பேரும் புகழும் பெற்று
பீடி புகைப்பாளர்களின் மனதில்
அழியா ஓவியமாகத்
திகழ்வது
ஆப்பிள் மார்க் பீடிகளும்

G. S. முத்தையா பீடிகளுமே!

தரத்திலும், மணத்திலும் அளவிலுங் கூடச்சிறந்து

பீடிகளைல்லாவற்றிலும்
தனித்தன்மை யுடையனவாக
தன்னிகரற்ற
பீடிகளாக நிலவுவது

ஆப்பிள் மார்க் பீடிகளும்
G. S. முத்தையா ஸ்பெசஸ்
பீடிகளுமே!

தயாரிப்பாளரும் விற்பனையாளரும்:

ஞானமலர் ஸ்டோர் ஸ்
102/-2A, ஆட்டூப்பட்டித் தெரு.
கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 2221

ILAMPIRAI — NOVEMBER 1966

"REGISTERED AS A NEWSPAPER IN CEYLON"

கூப்புர் சீட்டி

காம், மாம், கூம் தொட்டு.

குத்துவிவி

சீட்டியீட்டு

T.PHONE
4929

POD:

J.B. ABDUL GAFOOR
102/2, WOLFENDHAL ST;
COLOMBO, 13.